

รากฐานมั่นคงแห่งความเชื่อคริสเตียน

หลักคำสอนเบื้องต้น

โดย ศจ.ชากอบ แมกแกแล

สถาบันศาสนศาสตร์ลูเธอร์แรน

รากฐานมั่นคงแห่งความเชื่อคริสเตียน

หลักคำสอนเบื้องต้นตามหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

โดย ศาสนาจารย์ยากอบ แมกแกแล

สถาบันศาสตร์ลูเธอร์แรน

รากฐานมั่นคงแห่งความเชื่อคริสเตียน

หลักคำสอนเบื้องต้น

พิมพ์

1994

จำนวน 1,000 เล่ม

ข้อมูลสำหรับห้องสมุด

238.41 แมกแดล ยากอบ

รากฐานมั่นคงแห่งความเชื่อคริสเตียน

หลักคำสอนเบื้องต้น

1. หลักคำสอน 2. ชื่อเรื่อง

สารบัญ

หน้า

1. บทนำ	6
1.1 คำสอนในพระคัมภีร์เรื่องตรีเอกานุภาพ	6
1.2 หลักข้อเชื่อสากลคริสตจักรซึ่งเป็นการประกาศความเชื่อของคริสเตียน	8
1.3 หนังสือคำสอนความเชื่อสำหรับคริสเตียนฉบับสมบูรณ์และฉบับย่อของมาร์ติน ลูเธอร์ และบท แถลงศรัทธาแห่งอ็อกสเบิร์ก สามเล่มนี้เป็นคำอธิบายความเชื่อของคริสเตียน.....	11
2. พระเจ้าพระเจ้าผู้สร้าง.....	14
2.1 พระเจ้าผู้ทรงความกล้าและทรงเปิดเผย	14
2.2 พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างทั้งโลกจักรวาลและมนุษย์	17
2.3 มนุษย์เป็นพระฉายาของพระเจ้า	18
2.4 พระบัญญัติของพระเจ้า	19
2.5 ความบาปและผลแห่งความบาป.....	20
3. พระเจ้าพระเจ้าผู้ไถ่.....	23
3.1 หลักฐานที่สำแดงในพระคัมภีร์	23
3.2 พระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์	24
3.3 พระราชกิจของพระเยซูคริสต์	25
3.4 การถูกทดลอง และการทรงสตัยชื่อของพระเยซูคริสต์	25
3.5 การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์.....	26
3.6 การคืนชีพของมนุษย์กับพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์.....	26
3.7 การเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูคริสต์.....	27
3.8 การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์	27
4. พระเจ้าพระเจ้าผู้ปลอบประโลมจิตใจ	29
4.1 คริสตจักรถูกเรียกและส่งออกโดยพระเจ้า.....	29
4.2 สมาชิกของคริสตจักร.....	31
4.3 วิธีการแห่งพระคุณ	31
4.4 พิธีบัพติศมา.....	32
4.5 พิธีมหาสนิท	33

4.6 พันธกิจของคริสตจักร	34
4.7 การทรงเรียกของพระเจ้า	34
4.8 ความเชื่อ.....	35
4.9 การเป็นผู้ชอบธรรม.....	35
4.10 ชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์และการทรงชำระให้บริสุทธิ์.....	36
4.11 การอธิษฐาน	37
4.12 ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์.....	37
4.13 ชีวิตนรีนทร์	38
ภาคผนวก	40
แผ่นที่ 1 นิกายต่าง ๆ ของคริสตศาสนา.....	40
แผ่นที่ ๒ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต และหลักข้อเชื่อในเซีย	41

1. บทนำ

1.1 คำสอนในพระคัมภีร์เรื่องตรีเอกานุภาพ

ในพระธรรมอิสยาห์ 57:15 ได้กล่าวไว้ว่า “พระองค์สูงเด่นคือผู้อยู่ในนิรันดร์กาล ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์ได้ตรัสดังนี้ว่า เราอยู่ในที่ที่สูงและบริสุทธิ์และอยู่กับผู้มีจิตใจสำนึกผิดและถ่อม เพื่อจะรื้อฟื้นจิตใจของผู้ใจถ่อมและรื้อฟื้นใจของผู้สำนึกผิด”

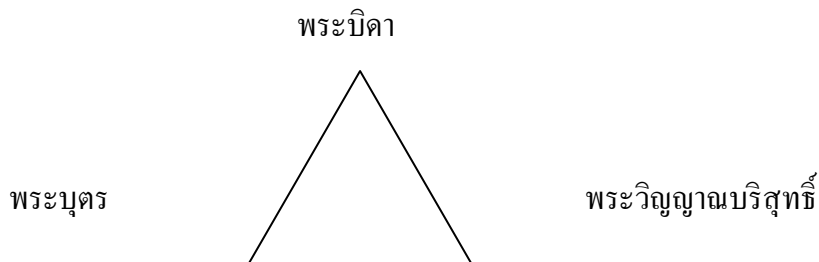
เราได้พบสองสิ่งที่สำคัญที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมแล้วว่า พระองค์เป็นผู้บริสุทธิ์พระเจ้าผู้ซึ่งมนุษย์ไม่สมควรจะเข้าใกล้แต่ในขณะเดียวกัน พระองค์เป็นพระเจ้าที่เต็มไปด้วยพระคุณ พระองค์ทรงสถิตอยู่กับคนที่มีความทุกข์ ในการทรงเรียกอิสยาห์ (อิสยาห์ 6:1-12) เป็นตัวอย่างที่ดีในฐานะที่เป็นคนบาปอิสยาห์รู้ว่าไม่สามารถจะอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้าได้ ท่านสมควรที่จะต้องตาย เมื่อได้เห็นความบริสุทธิ์ของพระพักตร์พระเจ้าได้ท่านสมควรที่จะต้องตายเมื่อได้เห็นความบริสุทธิ์ของพระเจ้าทำให้ความยำเกรงเกิดขึ้นในจิตใจของเขา และไม่กล้าที่จะถามอะไรพระเจ้าได้ แต่สารภาพบาปของท่านเท่านั้น

พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าที่บริสุทธิ์และทรงล้ำลึก พระองค์ผู้ซึ่งเราสามารถกล่าวได้เพียงตามที่พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่เรา อันที่จริงเราสามารถเรียนรู้การเปิดเผยของพระเจ้าได้ แต่ไม่สามารถศึกษาพระองค์โดยตรงได้ ตามหลักศาสนศาสตร์โดยเฉพาะหลักคำสอนความเชื่อเป็นการศึกษาพระลักษณะตามสิ่งที่ปรากฏอยู่ และการเปิดเผยของพระเจ้า ในการเปิดเผยของพระองค์เราสามารถพบได้โดยเฉพาะในการมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์และในพระคัมภีร์ซึ่งเรียกว่าการเปิดเผยพิเศษของพระเจ้า ตามทางแห่งการทรงเปิดเผยโดยทั่วไปเราสามารถพบได้ในธรรมชาติ และในชีวิตของมนุษย์แต่ในการเปิดเผยโดยทั่วไปไม่มีสิ่งใดที่มาทดแทนการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์เจ้าและของพระคัมภีร์

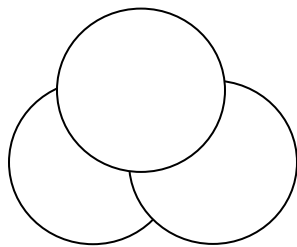
ศาสนศาสตร์ใช้สัญลักษณ์มากมายหลายชนิด ส่วนมากแล้วเป็นลักษณะนามธรรม และบางครั้งเป็นสัญลักษณ์ชนิดอื่น ๆ สัญลักษณ์ทางศิลปะหรือภาพวาด ให้ความหมายความรู้สึกได้ดีกว่าลักษณะนามธรรมต่าง ๆ ดังนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะต้องรู้จักการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยอย่างไรก็ตามหลักคำสอนเมื่อพูดถึงกฎระเบียบของศาสนศาสตร์ซึ่งผูกพันเกี่ยวข้องกับคำในระหว่างการศึกษาเรื่องนี้ สัญลักษณ์บางอย่างของคริสเตียนที่สำคัญ ๆ จะได้แนะนำต่อไป

พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองในฐานะเป็นผู้ทรงสร้างมนุษย์และโลก และในฐานะพระผู้ไถ่ของมนุษย์ออกจากความบาป และในฐานะพระวิญญูณบริสุทธิ์ผู้ซึ่งทรงชำระให้บริสุทธิ์และปลอบ

ประโลมใจพระองค์เป็นพระบิดา พระบุตร พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวไม่ใช่เป็นพระเจ้าสามองค์แต่ทรงเป็น 3 พระภาค (บางทีอาจใช้คำว่า “บุคคลภาพ” ด้วย) ในพระองค์เดียวซึ่งเป็นความลึกลับของพระเจ้า และยากที่จะอธิบายโดยคำพูดได้ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ตั้งแต่คริสตจักรยุคแรก เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นชัดเจนขึ้น สัญลักษณ์ที่ใช้กันมากที่สุดคือ รูปสามเหลี่ยม สามมุม ซึ่งอาจชี้ได้ชัดว่ารูปสามเหลี่ยมหนึ่งรูปประกอบด้วยมุมภาพนี้ดูเหมาะสมกับคำว่า “ตรีเอกานุภาพ”

สัญลักษณ์อีกรูปหนึ่งที่ใช้บ่อย ๆ คือ “วงกลมสามวงที่ติดกัน”

คำว่าตรีเอกานุภาพ (trias ภาษากรีก trinitas ภาษาลาติน) คำนี้ไม่ได้ปรากฏในพระคัมภีร์ แต่เป็นการสรุปการสอนในพระคัมภีร์ แม้ว่าคำนั้นไม่ได้ปรากฏในพระคัมภีร์ เนื้อเรื่องก็มีอยู่แล้ว คำ ๆ นี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นในคริสตจักรยุคแรก เทอร์ทูลเลียน (TERTULLIAN) เกิด ค.ศ.160 เป็นผู้สอนคนหนึ่ง ซึ่งมีชื่อเสียงในคริสตจักรยุคแรกที่ได้เริ่มใช้คำนี้

คำสอนเรื่องของตรีเอกานุภาพได้พบในหลาย ๆ ตอนในภาคพันธสัญญาใหม่ ทั้งในพระกิตติคุณ สัมพันธ์ จดหมายฝากของอาจารย์เปาโลในพระกิตติคุณยอห์นและจดหมายฝากของยอห์นและพระธรรมวิวรณ์

ในพระกิตติคุณสัมพันธ์ ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดของตรีเอกานุภาพอยู่ในพระธรรม มัทธว.28:19 ซึ่งพระเยซูคริสต์ได้ตรัสสั่งสาวกของพระองค์ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพได้ปรากฏในคำแสดงการค้ำบั ใน จดหมายฝากของอัครธรรมทูต ตรีเอกานุภาพที่กล่าวถึงในการอวยพระพรแบบอัครธรรมทูต “ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าและความรักแห่งพระเจ้าและความสนิทสนม ซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลาย” (2 โครินธ์. 13:12) มีคำแสดงการค้ำบัอีกหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งพระเจ้าพระบิดา และพระเยซูคริสต์ได้ถูกกล่าวถึงด้วยเหมือนกัน (1 โครินธ์.1:3, 2 โครินธ์.1:2, กาลาเทีย.1:2, เอเฟซัส.1:2, พิลิปปี.1: 2) คำเหล่านี้จะพบในเกือบทุกฉบับของจดหมายฝากของอาจารย์เปาโล

เรื่องของตรีเอกานุภาพปรากฏชัดเจนขึ้นในพระกิตติคุณยอห์นซึ่งมี 2 ประเด็นด้วยกัน ประเด็นแรก พระเยซูคริสต์ และพระบิดา เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (ยอห์น.14:10-11, 17:22, 10:30) ประเด็นที่ 2 พระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันด้วย (ยอห์น.14:16-18) เรื่องของตรีเอกานุภาพที่พบในภาคพันธสัญญาเดิมนั้น ในการทรงเรียกอิสยาห์ทูดสวรรค์ได้เรียกพระเจ้าว่าพระเจ้าบริสุทธิ์ 3 ครั้ง เมื่ออาโรนได้รับคำสั่งให้อวยพรคนอิสราเอล ท่านได้รับการสอนให้ออกพระนามของพระองค์ 3 ครั้งเหนือประชากรของอิสราเอล (อิสยาห์.6: 1-13, ก็นคารวิถี.6:22-27)

ตรีเอกานุภาพอันบริสุทธิ์เป็นความล้าลึกของพระเจ้า ได้อธิบายและบรรยายแตกต่างกันไป แต่ไม่สามารถศึกษาจนหมดได้

ข้อพระคัมภีร์ที่อ้างอิงเพิ่มเติม

ทิตัส.3:4-6

เอเฟซัส.4:4-6

2 โครินธ์.1: 21

โรม.1: 1-4

1.2 หลักข้อเชื่อสากลคริสตจักรซึ่งเป็นการประกาศความเชื่อของคริสเตียน

มีหลักข้อเชื่ออยู่ 3 หลักข้อเชื่อเป็นรูปแบบสั้น ๆ ของการประกาศความเชื่อซึ่งเรียกว่าหลักข้อเชื่อสากลคริสตจักร คำกล่าวที่ว่าสากลคริสตจักรใช้เพราะเกิดขึ้นก่อนในสมัยคริสตจักรยุคแรกแล้ว ในสมัยนั้นคริสตจักรยังไม่ได้แบ่งแยกออกเป็นหลายนิกาย และเมื่อรับสืบทอดมาก็ถือว่าเป็นมรดกของคริสเตียนทุกคน ในเวลาเดียวกันคริสตจักรปัจจุบันส่วนใหญ่ยอมรับและใช้หลักข้อเชื่อสากลคริสตจักรทั้ง 3 นี้ หลักข้อเชื่อสากลคริสตจักรเหล่านี้เป็นเหมือนการสรุปความเชื่อของคริสเตียน

หลักข้อเชื่อสากลคริสตจักรเริ่มต้นด้วยถ้อยแถลง การยืนยันความเชื่อในภาคพันธสัญญาใหม่ คำประกาศโดยเฉพาะในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตได้อาออกจากพระคัมภีร์ ส่วนหลักข้อเชื่อในเชียนั้นดูเหมือนเอาหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตมาขยายออก หลักข้อเชื่อในเซียและหลักข้อเชื่อของอธานาเซีย ได้ใช้ภาษาศาสนศาสตร์มาก

1.2.1 หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

ในปี ค.ศ.100 ได้มีคำสอนว่าพระเจ้าไม่ได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์ในพระเยซูคริสต์จริง ๆ คำสอนนี้เริ่มแพร่กระจายไปตามคริสตจักรต่าง ๆ คำสอนที่ขมเท็จนี้มาจากความคิดของพวกนักปรัชญากรีกสำหรับคริสเตียนแล้วเรื่องที่พระเจ้าได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์จริง ๆ ในพระเยซูคริสต์นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญเพื่อจะต่อสู้อำนาจขมเท็จได้ คริสตจักรจึงต้องการการประกาศหลักข้อเชื่อที่สั้นและชัดเจน

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตเกิดขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 1 มีรากฐานเดิมมาจากพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่

ในภาคพันธสัญญาใหม่ จากพระธรรม เอเฟซัส. 4:5-10 และ โฟลิปปี้.2:5-11 เราสันนิษฐานว่าจะเป็นเพลงในการนมัสการ หลักข้อเชื่อที่สรุปไว้อย่างสั้นว่า ๆ “พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” พบใน โรม.10:9 ใน 1 โครินธ์.15:3-6 อาจารย์เปาโลได้บันทึกการประกาศเกี่ยวกับความตายและการเป็นขึ้นมาจากพระเยซูคริสต์ คำต่าง ๆ ที่ท่านได้บันทึกไว้นั้นเป็นรูปแบบที่ใกล้เคียงกับหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต คำที่เหมือนกันนั้น พบอยู่ใน 1 เปโตร.3:19-22 ด้วย

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตใช้ในการสอน สำหรับผู้ที่รับบัพติศมาในสมัยของคริสตจักรยุคแรก เพราะความกลัวในการถูกข่มเหงแรกที่เดียวหลักข้อเชื่อฯ ได้มีการสืบทอดไว้โดยการท่องปากเปล่าเพื่อสอนแก่ผู้ซึ่งเตรียมตัวรับบัพติศมา เรารู้ว่าประมาณปี ค.ศ.100 นั้น หลักข้อเชื่อซึ่งเหมือนกันกับหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตที่ได้ใช้ในกรุงโรม รูปแบบของหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตในปัจจุบันอาจจะถูกใช้มาตั้งแต่ศตวรรษที่ 4

ตามลักษณะหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตเป็นการสรรเสริญพระเจ้ายกย่องพระองค์ พระเจ้าได้รับการสรรเสริญในฐานะเป็นพระผู้ทรงสร้างคือ พระบิดา พระผู้ใถ้ คือพระบุตร และพระผู้พลอบโยนคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามความเป็นจริงแล้วหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตเป็นการประกาศความเชื่อใน พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลก และสิ่งสรรพในโลกรพระเจ้าองค์เดียวองค์นี้ได้บังเกิด เป็นมนุษย์ในพระเยซูคริสต์ และเป็นผู้ไถ่มนุษยชาติออกจากบาป พระเจ้าองค์เดียวกันเป็นผู้ทรงชำระคริสตจักรให้บริสุทธิ์ และทรงนำคริสตจักรของพระองค์คือพระวิญญาณบริสุทธิ์

หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต ได้เริ่มต้นในพิธีบัพติศมาของคริสตจักรยุคแรก ๆ ปัจจุบันหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตได้ใช้กันอยู่ในพิธีบัพติศมาและในการนมัสการ

1.2.2 หลักข้อเชื่อในเซีย

หลักข้อเชื่อในเซียได้รับการยอมรับจากสภาสังคายนาสากลที่คอนสแตนติโนเปิลปี คศ.381 ซึ่งได้เพิ่มเติมจากหลักข้อเชื่อที่ยอมรับในสภาสังคายนาในเซียปี คศ.325 เนื่องจากต้นฉบับได้รับการยอมรับที่สภาสังคายนาในเซีย หลักข้อเชื่อที่รู้จักกันโดยทั่วไปนั้นเรียกว่าหลักข้อเชื่อในเซีย

การโต้แย้งถกเถียงในเรื่องตรีเอกานุภาพ เริ่มกันตั้งแต่ คศ.100 ยุติลงได้โดยผลจากการประชุมคอนสแตนติโนเปิลในระหว่างศตวรรษที่ 3 และที่ 4 มีการสอนเทียมเท็จ 2 อย่างเกี่ยวกับเรื่องตรีเอกานุภาพ

ประการแรกเรียกว่า “ลัทธิไตรปรากฏวาท” (Modalism หรือ Monarchianism) ตามการสอนนี้พระเจ้าเป็นพระเจ้าองค์เดียว พระบุตร และวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพียงรูปแบบของพระเจ้าที่มาปรากฏเท่านั้นและถ้าเป็นอย่างนั้นจริง การไถ่บาปก็ไม่ใช่การไถ่บาปที่แท้จริง ความเชื่อของคริสเตียนก็ต้องสูญเปล่า

กลุ่มที่ 2 เรียกว่าลัทธิอาเรียส ผู้นำของเขาเป็นศาสนาจารย์คนหนึ่งที่มาจากอเล็กซานเดรียสิ้นชีวิตในปี คศ. 336 การสอนของเขาได้แพร่ขยายออกไปอย่างกว้างขวางจึงเป็นเรื่องที่อันตรายเป็นอย่างยิ่ง เหตุผลของอาเรียสในเรื่องการเป็นพระเจ้าองค์เดียวที่เที่ยงแท้ ที่เป็นพระบิดาองค์นั้นรับบุตรเป็นบุตรเป็นผู้ถูกสร้างขึ้น และมีฐานะต่ำกว่าพระบิดา ปัจจุบันการสอนของพวกเขาพระเยซูหาไม่มีลักษณะคล้ายกับการสอนของอาเรียส

สภาคริสตจักรหลายสภาฯ ยอมรับหลักข้อเชื่อในเซีย ตามปกติหลักข้อเชื่อนี้ใช้ในการนมัสการพร้อมกับพิธีมหาสนิท หลักข้อเชื่อในเซียมีอิทธิพลมากในการเขียนบทเพลงสรรเสริญของคริสตจักรลูเธอรันโดยเฉพาะบทเพลงสรรเสริญแห่งอ็อกสเบิร์ก

มีอาจารย์ 2 ท่านในคริสตจักรยุคแรก ที่มีอิทธิพลต่อหลักข้อเชื่อในเซีย เทอทูลเลียนได้สร้างวลีที่ว่า “การเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแต่มีพระภาค 3 พระภาค” อธานาเซียส (คศ.295-373) เป็นผู้รักษาความเชื่อที่ถูกต้องเพื่อต่อสู้กับการสอนที่เทียมเท็จของลัทธิอาเรียส

1.2.3 หลักข้อเชื่ออธานาเซียส

แม้ว่าหลังจากการอภิปรายเรื่องตรีเอกานุภาพได้รับการแก้ไขในสภาสังคายนาในเซียและคอนสแตนติโนเปิล การโต้แย้งถกเถียงเกี่ยวกับการเป็นบุคคลภาพของพระเยซูคริสต์ยังคงดำเนินต่อไปในคริสตจักร ปัญหานี้ได้แก้ไขในสภาสังคายนาคาเกดอน(ปี ค.ศ.45) มีการประกาศว่าพระเยซูคริสต์มีพระลักษณะอยู่ 2 ประการ เป็นพระเจ้า และมนุษย์อยู่ในเวลาเดียวกันทรงเป็นพระเจ้าเต็มบริบูรณ์ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระบิดา แต่ขณะเดียวกันพระองค์ก็เป็นมนุษย์แท้

ต้นฉบับหลักข้อเชื่อออร์ทอดอกซ์ของศาสนาคริสต์ไม่ทราบว่ามีมาจากแหล่งใด รู้แต่ว่าได้ถูกใช้ในศตวรรษที่ 5 ในฝรั่งเศสภาคใต้ และสเปน โดยข้อนี้ที่อ้างอิงถึงออร์ทอดอกซ์ซึ่งได้รับการรักษาหลักคำสอนที่ถูกต้อง ระหว่างการโต้แย้งกับลัทธิออร์ทอดอกซ์ซึ่งได้รับการรักษาหลักคำสอนที่ถูกต้อง ระหว่างการโต้แย้งกับลัทธิออร์ทอดอกซ์ภาษาที่ใช้ในหลักข้อเชื่อนี้เป็นของออกัสติน ซึ่งเป็นผู้อยู่เบื้องหลังหลักข้อเชื่อนี้ ท่านเสียชีวิตในปี ค.ศ. 430

คริสตจักรโรมันคาทอลิก และคริสตจักรลูเธอรันรวบรวมหลักข้อเชื่อออร์ทอดอกซ์เข้ามาในการเขียนบทแถลงศรัทธาคริสตจักรโรมันคาทอลิกใช้ในการนมัสการตอนเช้า หลักข้อเชื่อนี้ได้รวบรวมไว้ในบทแถลงของคริสตจักรลูเธอรัน แต่ไม่ได้ใช้มากนัก

1.3 หนังสือคำสอนความเชื่อสำหรับคริสเตียนฉบับสมบูรณ์และฉบับย่อของมาร์ติน ลูเธอร์ และบทแถลงศรัทธาแห่งอ็อกซ์เบิร์ก สามเล่มนี้เป็นคำอธิบายความเชื่อของคริสเตียน

ในเวลาของการปฏิรูปศาสนา เอกสารหลาย ๆ อย่างได้บันทึกไว้ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญสำหรับคริสตจักรลูเธอรัน การบันทึกเหล่านี้เป็นเหมือนหลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นการบรรยายความเชื่อของคริสเตียน เป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ต้องสังเกตการบันทึกข้อมูลเหล่านี้ ซึ่งเป็นการตีความหมายของพระคัมภีร์และหนังสือเหล่านี้ต้องสอดคล้องกับพระคัมภีร์ เอกสารที่สำคัญที่สุดได้รวบรวมเข้าเป็นหนังสือเล่มหนึ่งตามข้อตกลงในปี ค.ศ.1580 บทแถลงศรัทธาแห่งอ็อกซ์เบิร์กเป็นข้อมูลที่สำคัญระหว่างการรวบรวมเอกสารอื่น ๆ ในหนังสือเล่มนี้

โดยปกติแล้วเราถือว่า การปฏิรูปศาสนาได้เริ่มขึ้นเมื่อบาทหลวงหรือนักศาสนศาสตร์เยอรมันชื่อมาร์ติน ลูเธอร์(ปี ค.ศ. 1483-1546) ได้ตอบบทความ 95 ประการของท่านหน้าวิหารวิเทินเบิร์กในปี 1517 การปฏิรูปศาสนาของลูเธอร์ได้เริ่มขึ้นโดยการร้องของการฟื้นฟูในด้านศาสนศาสตร์ และจิตวิญญาณที่จะสร้างคริสตจักรใหม่ให้สอดคล้องกับพระคัมภีร์ เป้าหมายของปฏิรูปศาสนาคือต้องการที่จะล้มล้างการคอร์รัปชัน และโดยเฉพาะคำสอนเท็จซึ่งกำลังระบาดในคริสตจักรในขณะนั้น จุดสำคัญแห่งหลักคำสอนเพื่อประกาศว่าเป็นคนชอบธรรมโดยพระคุณ โดยความเชื่อเท่านั้นผู้ก่อการปฏิรูปศาสนาได้อุทธรณ์ต่อผู้มีอำนาจในสภาคริสตจักร แต่ไร้ผลสันตปะปาไม่สนใจคำอุทธรณ์ของเขาเปล่านั้น และสุดท้ายลูเธอร์ก็ถูกไล่ออกจากคริสตจักร และจากการเป็นบาทหลวงด้วย

มาร์ติน ลูเธอร์เป็นบุคคลที่สำคัญที่อยู่ในท่ามกลางผู้ปฏิรูปศาสนาในเยอรมัน ฟิลลิป เมลาธัน (ค.ศ.1497-1560) เป็นผู้ร่วมงานพัฒนาด้านศาสนศาสตร์ ของการปฏิรูปศาสนา

หลังจากการปฏิรูปศาสนาในเยอรมันได้เริ่มขึ้น ความคิดของลูเธอร์ก็มีอิทธิพลต่ออูลริก ชวิงลี ที่ทำการปฏิรูปศาสนาในเจนีวา สวิสเซอร์แลนด์ หลังจากชวิงลีได้เสียชีวิตลง ซาน คาลวินได้เป็นผู้นำ

ต่อจากซวงลี ความคิดของเขาแตกต่างจากลูเธอร์และผู้ร่วมงานของลูเธอร์จึงทำให้เกิดคริสตจักรเพรสไบทีเรียนขึ้น

กลุ่มที่ 3 ของการปฏิรูปศาสนาคือ พวกบัพติสมาซ้า ซึ่งเรียกอย่างนี้เพราะพวกนี้ปฏิเสธการรับบัพติสมาของทารก และให้บัพติสมาอีกครั้งหนึ่งสำหรับคนที่เข้ามาในกลุ่มนี้ นิกายบางนิกายในสมัยนี้เช่น นิกายแบ็บติสต์และนิกายเพนเทคอด มีหลักคำสอนเหมือนพวกบัพติสมาซ้า

การปฏิรูปศาสนาได้แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว ในเยอรมัน และประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ผู้ปฏิรูปศาสนาต้องเผชิญกับงานอันใหญ่หลวงเขาได้เข้าไป เกี่ยวข้องกับการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาที่ใช้ในท้องถิ่นต่าง ๆ แรกทีเดียว เป็นภาษาเยอรมัน การศึกษาด้านศาสนศาสตร์ต้องการการพัฒนาขึ้นมาใหม่ ต้องการระเบียบใหม่ในการนมัสการ ศิษยาภิบาลในคริสตจักรท้องถิ่น ต้องการคู่มือศาสนศาสตร์ และอุปกรณ์สำหรับการฝึกหัดสมาชิกของคริสตจักร ในขณะเดียวกัน ผู้ปฏิรูปศาสนาก็ต้องแสดงความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของเขาต่อผู้นำคริสตจักรและสังคมด้วย

ในปี คศ. 1530 ผู้แทนรัฐสภานิติบัญญัติ ถูกเรียกให้เข้าพบในเมืองอ็อกสเบิร์ก เยอรมัน จักรพรรดิปรารถนาที่จะฟื้นฟูความสงบสุขในประเทศดังนั้นผู้ปฏิรูปศาสนา ได้ถูกเรียกเข้าไปแสดงบทแสดงของเขาต่อรัฐสภานิติบัญญัติ และเขาจะต้องเตรียมบทแสดงสำหรับอ่านในที่ประชุมด้วย ในถ้อยแถลงนั้น ผู้ปฏิรูปศาสนาต้องแสดงตัวว่าเขาไม่ได้สอนหลักคำสอนใหม่ ๆ แต่ว่าเขาสอนเรื่องที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์และการสอนของคริสตจักรยุคแรก ฟิลิป เมलगันซ์ ผู้มีบทบาทสำคัญในการบันทึกบทแสดงนี้ ซึ่งเป็นบทแสดงที่รู้จักกันดีว่า “บทแสดงศรัทธาแห่งอ็อกสเบิร์ก” เป็นบทแสดงที่สำคัญที่สุดของคริสตจักรลูเธอร์แรนเพราะความสำคัญของบทแสดงนี้เป็นบทแสดงที่เป็นระบบที่ชัดเจนเป็นครั้งแรก

ความต้องการคู่มือสำหรับการสอนที่จะใช้ในคริสตจักรท้องถิ่นได้ปรากฏชัดเจนมากขึ้น ในระหว่างที่ท่านมาร์ติน ลูเธอร์ และผู้ร่วมงานของท่านได้เยี่ยมในคริสตจักรท้องถิ่นต่าง ๆ การอบรมในคริสตจักรบางแห่งก็เป็นตัวอย่างสำหรับเขา ซึ่งก่อนนั้นมีพระบัญญัติ 10 ประการ และคำอธิษฐาน ที่พระเยซูทรงสอนได้แปลเป็นภาษาท้องถิ่นในที่บางแห่งแล้ว พร้อมกับคำอธิบายด้วย ท่านมาร์ติน ลูเธอร์เขียนหนังสือคำสอนความเชื่อฉบับสมบูรณ์, ฉบับย่อ, ฉบับสมบูรณ์สำหรับศิษยาภิบาลที่ใช้เป็นคู่มือ และฉบับย่อสำหรับสมาชิกของคริสตจักรใช้ในครอบครัว

คำสอนความเชื่อฉบับสมบูรณ์มีพื้นฐานมาจากคำเทศนาของท่าน มาร์ติน ลูเธอร์ ที่ใช้ในปี คศ.1529 และหนังสือคำสอนความเชื่อฉบับย่อก็เขียนเสร็จในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ไม่ได้ขึ้นกับการที่ว่าเป็นฉบับสมบูรณ์หรือฉบับย่อ เพราะทั้ง 2 เล่มนี้ได้อธิบายเกี่ยวกับ พระบัญญัติ 10 ประการหลักข้อเชื่อ อัครธรรมทูต คำอธิษฐานที่พระเยซูตรัสสอน บัพติสมา และมหาสนิท

เครื่องหมายที่ใช้ประจำตัวของท่านลูเธอร์และ
เครื่องหมายนี้คณะลูเธอร์แรนได้นำมาใช้
เป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักรลูเธอร์แรน

2. พระเจ้าพระผู้สร้าง

2.1 พระเจ้าผู้ทรงความล้ำลึกและทรงเปิดเผย

เมื่อพูดถึงเรื่องพระเจ้า ปกติแล้วจะพูดเกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ทรงสำแดงให้แก่เราเท่านั้น เราสามารถพูดเกี่ยวกับการกระทำของพระองค์ แต่พระเจ้าพระองค์เองอยู่เหนือความเข้าใจของเรา พระองค์ทรงบริสุทธิและทรงล้ำลึก คนบาปไม่สามารถเข้าไปถึงได้ ในขณะที่เดียวกันพระองค์ทรงเป็นพระบิดาผู้ทรงเป็นพระบิดาผู้ทรงรัก ผู้ทรงสำแดงพระองค์เองในหลาย ๆ ทางสำหรับผู้ที่ยังไม่ทรงสร้างขึ้นมา

นักวิทยาศาสตร์กล่าวไว้ 2 ประการในเรื่องการทรงสำแดงของพระเจ้าคือ การสำแดงทั่วไป และการสำแดงพิเศษ การสำแดงทั่วไปนั้นมีความหมายที่ทุก ๆ คนสามารถมองเห็นได้ในจักรวาล ทั้งในประวัติศาสตร์ชีวิตของมนุษยชาติ และในประสบการณ์ชีวิตส่วนตัวของแต่ละคน เป็นสัญลักษณ์ที่พระเจ้าให้เห็นถึงการกระทำของพระองค์ แต่มนุษย์ก็อธิบายได้ซึ่งเป็นทางแตกต่างกันไป

2.1.1 การสำแดงทั่วไป

อย่างน้อยมี 3 ประการที่ทำให้เรามีคำถามว่า มีพระเจ้าหรือไม่แต่ละเอาคำตอบที่แน่นอนนั้นไม่ได้ เพราะผู้ที่เป็นคริสเตียนกับผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียน มีความหมายแตกต่างกันไป

ประการแรกคือจักรวาลมาจากไหน? ในประเทศไทยของเราบ่อยครั้งที่ได้ยินว่าโลกนี้เกิดขึ้นมาเอง โลกนี้เป็นมาด้วยตัวของมันเอง ไม่มีผู้สร้างคำสอนนี้ได้มาจากการสอนของศาสนาพุทธ ปัจจุบันมีบางอย่างที่เป็นหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งข้ออ้างนี้ไม่ได้ความจริงแก่เราทั้งหมดเพราะท่ามกลางนักวิทยาศาสตร์มีทั้งผู้ที่เชื่อว่าไม่มีพระเจ้า และผู้ที่เป็นคริสเตียน

ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เรามองดูจักรวาล เราได้เห็นพระสิริพระสง่าราศีของพระเจ้า และนั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง เรามองเห็นผีพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์ที่ทรงสร้าง ดวงดาวต่าง ๆ ในท้องฟ้าและในภาคพื้นโลกเราเห็นท้องทะเล มหาสมุทร ภูเขา แม่น้ำ ป่าไม้อันอุดมสมบูรณ์ของแต่ละประเทศ โลกประกาศพระสิริของพระสิริของพระเจ้าซึ่งเป็นคำบรรยายที่อยู่ในพระธรรมสดุดีหลายตอน เช่น สดุดี.19: 1-6 อาจารย์เปาโลได้อ้างอิงถึงการทรงสร้างที่เป็นการสำแดงของพระองค์ "ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว สภาพที่ไม่ปรากฏของพระเจ้านั้นคือ ฤทธานุภาพอันถาวร และเทวสภาพของพระองค์ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย" (โรม.1:20)

ประการที่สองคือ มนุษยชาติ มีคำถามว่าทำไมมนุษย์ต้องดิ้นรนต่อสู้กับปัญหาต่าง ๆ ซึ่งความคิดนี้มีพื้นฐานมาจากทางด้านของศาสนาด้วย ศาสนาแต่ละศาสนามักพูดถึงว่า พระเจ้ามีจริง

หรือไม่? ศาสนาแต่ละศาสนาในปัจจุบันและโบราณดั้งเดิม โดยเฉพาะในแอฟริกาเชื่อว่ามีพระเจ้าผู้สร้างองค์เดียว อาจารย์เปาโลได้ใช้ความเข้าใจนี้มาเป็นการเริ่มต้นชี้แนะ โดยการเทศนาของท่านในกรุงเอเธนส์ “สิ่งที่ท่านนมัสการว่าแค่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมาประกาศ” (กจ.17:22-31) ใน การเทศนาของอาจารย์เปาโลเป็นแบบอย่างที่ดี เพราะมีเป้าหมายคือการประกาศพระนามของพระเยซูคริสต์ โดยใช้การแสวงหาทั่วไปนั้นเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น

ในศาสนาพุทธจะเห็นความแตกต่างในความเข้าใจเรื่องของศาสนาดังเช่น พุทธศาสนิกชนนิกายหินยานได้ประกาศว่าไม่มีพระเจ้าในโลกนี้ ตามความเป็นความจริงแล้วคำว่า Religion ในภาษาอังกฤษและศาสนามีความหมายที่แตกต่างกัน ถึงแม้คำว่า Religion จะแปลว่า ศาสนา

มีสิ่งหนึ่งซึ่งพบทั่ว ๆ ไป นั่นคือจิตใจสำนึกที่มีความรู้สึกผิดชอบ ถ้าเราจะศึกษาพระบัญญัติ 10 ประการ กับศีล 5 สังเกตดูได้ว่ามีรูปแบบเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน สิ่งควรจำไว้ว่าพระพุทธเจ้าท่านมีพระชนม์ชีพอยู่ในช่วงของผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ ในเวลานั้นคนอิสราเอลได้มี พระบัญญัติ 10 ประการ มาหลาย 100 ปีแล้ว

อาจารย์เปาโลได้อ้างถึงจิตใจสำนึกที่รู้สึกผิดชอบ ว่าเหมือนพระเจ้าทรงจารึกพระบัญญัติของพระองค์ไว้ในจิตใจมนุษย์ (โรม.2 ตั้งแต่ข้อ 14) เราอาจเรียกความรู้สึกผิดชอบนี้ว่าเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าอยู่ในจิตใจของเรา แต่เราต้องจำไว้เสมอจิตใจของเราได้รับเอาเสียงอย่างอื่นเข้ามาด้วย ดังนั้นเราไม่อาจวางใจได้อย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่เราต้องให้พระวจนะของพระเจ้าควบคุมจิตใจของเรา

ประการที่สาม ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ และ โดยเฉพาะชนชาติยิว เมื่อศึกษาประวัติศาสตร์ของชนยิว เราจะพบคำถามที่สำคัญคือ ทำไมความเป็นมาของพวกเขาก็ไม่เหมือนกับชนชาติอื่น? สำหรับคริสเตียนแล้วคำตอบง่าย ๆ คือพวกเขาเป็นพวกที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะรับเอาทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาประพฤติปฏิบัติทั้งหมด ถึงอย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ยังเป็นลูกของคนบาปเหมือนกับเรา และไม่ได้กระทำการสิ่งที่ถูกต้องเสมอไป พวกเขาเป็นชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อพระเจ้าได้ทรงกระทำพันธสัญญากับอับราฮาม (ปฐม.12: 1-5)

2.1.2 การทรงสำแดงพิเศษของพระเจ้า

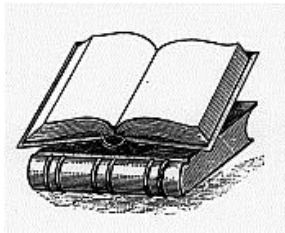
ทั้งสามประการที่อ้างมาแล้วนั้นทำให้เกิดและมีคำถามว่าพระเจ้าทรงพระชนม์อยู่จริงหรือไม่?

การทรงสำแดงทั่วไปยังไม่เพียงพอ สำหรับการที่จะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้อย่างแท้จริงตามความเชื่อของคริสเตียน แล้วพระเจ้าได้ทรงสำแดงพระองค์ด้วยพระราชกิจของพระองค์ และได้ทรงสำแดงน้ำพระทัยของพระองค์แก่มนุษยชาติในพระคัมภีร์และในพระเยซูคริสต์

ในพระเยซูคริสต์พระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และอยู่ท่ามกลางเราทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ที่ทรง ถ่อมพระทัย(ยอห์น.1:14, ฟิลิปปี.2:7-8) ภาพแห่งไม้กางเขนซึ่งเป็นภาพให้เห็นถึงการทรงสำแดงของ พระเจ้า

เราเชื่อว่าพระคัมภีร์คือการสำแดงของพระเจ้าที่ทรงสำแดงแก่เราทั้งหลายด้วยพระคำของ พระองค์ที่มาถึงเรา ดังภาพของหนังสือที่เปิดอยู่นี้เป็นภาพสัญลักษณ์การสำแดงของพระเจ้า เราเชื่อว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นการสำแดงของพระเจ้าที่พระองค์สำแดงแก่เราทั้งหลาย

ต่อไปนี้เป็นจุดสำคัญสำหรับการเข้าใจเกี่ยวกับพระคัมภีร์

ก. พระคัมภีร์เป็นเอกภาพ จุดศูนย์กลางทั้งหมดของพระคัมภีร์อยู่ที่พระเยซูคริสต์เจ้าพระผู้ช่วย ของเรา ในภาคพันธสัญญาเดิมนั้นเต็มไปด้วยเรื่องราวของพระเมสสิยาห์ ซึ่งพระเยซูคริสต์ทรง ประยุกต์ใช้เกี่ยวกับพระองค์เองอัครธรรมทูตและคริสตจักรในยุคแรกได้อย่างถึงพระเยซูคริสต์ ซึ่ง กระทำพระสัญญาในภาคพันธสัญญาเดิมให้สำเร็จ

ตัวอย่างข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ และข้อพระธรรมที่สำเร็จแล้ว อีสยาห์.61:1-2 และ ลูคา.4:16-21, สดุดี.22 และ ยอห์น.19:23-29, มัทธิว.27:46-50

คำกล่าวที่ว่า “เหตุการณ์ที่ได้บังเกิดขึ้นครั้งนี้เพื่อจะสำเร็จตามทีผู้เผยพระวจนะได้เขียนไว้” ได้ เป็นความจริงที่พบอยู่เสมอในภาคพันธสัญญาใหม่ (ยกตัวอย่าง มัทธิว. 26:56)

ข. พระคัมภีร์เกิดขึ้นเพราะการคลายของพระเจ้า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคลายจากพระ เจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรม ในทางธรรม” (2 ทิโมธี.3:16 และดู 2 เปโตร.1:21)

ค. พระเจ้าทรงคลาไทมมนุษย์ให้เขียนแต่ละเล่มในพระคัมภีร์เราสามารถศึกษาประวัติศาสตร์ของแต่ละเล่มได้ตามรูปแบบ และการแสดงออกของแต่ละเล่มด้วย จึงเปรียบเทียบจดหมายฝากของอาจารย์เปาโลที่เขียนไปถึงคริสตจักรในกรุงโรมกับจดหมายฝากเล่มแรกของยอห์น

ง. พระคัมภีร์ได้บอกเราถึงการกระทำของพระเจ้า จากการบันทึกประวัติศาสตร์ของอิสราเอล และเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานพยานได้ว่าพระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในโลกนี้อย่างไร พระคัมภีร์ไม่ได้เป็นการบันทึกหลักคำสอนเท่านั้น แต่ได้บันทึกถึงพระราชกิจพระเจ้าที่เกิดขึ้นในโลกนี้ด้วย

จ. พระคัมภีร์เป็นพระธรรมแห่งความรอด ได้ถูกบันทึกเพื่อความเชื่อของเรา “การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์” (ยอห์น.20:30-31) พระคัมภีร์เป็นทางนำเราทั้งหลายให้เข้าติดสนิทกับพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา

2.2 พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างทั้งโลกจักรวาลและมนุษย์

เรื่องราวการทรงสร้างโลกและมนุษย์ได้บันทึกไว้ในพระธรรม ปฐมกาล.1:1-31 เป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องจำไว้ว่าเรื่องราวการทรงสร้างไม่ใช่การบันทึกเหมือนกับเรื่องการบันทึกของนักวิทยาศาสตร์

วิทยาศาสตร์วิเคราะห์ความจริงและทำการทดลองโดยการหาทฤษฎีที่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นได้อย่างไร มีข้อสมมุติเกิดขึ้นมากมายหลายอย่าง นักวิทยาศาสตร์กำลังพยายามค้นหาสมมุติฐานที่อาจเป็นไปได้ เมื่อเขาพบความจริงใหม่ ๆ และข้อมูลใหม่แล้วเพราะฉะนั้นข้อสมมุติเดิมก็ต้องทิ้งไป วิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อาจเป็นไปได้ และสิ่งที่อาจเป็นไปได้ไม่ได้ วิทยาศาสตร์ไม่ได้เป็นข้อขัดแย้งกับความเชื่อของคริสเตียน ในท่ามกลางนักวิทยาศาสตร์ มีทั้งผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ซึ่งต่างก็มีวิธีการอธิบายที่แตกต่างกันออกไป

ต่อไปนี้เป็นจุดสำคัญสำหรับความเชื่อของคริสเตียนในการที่จะรู้ว่าพระองค์คือ พระผู้สร้าง

ก. พระเจ้าทรงสร้างโลกจักรวาล โลกจักรวาลไม่ได้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่เป็นผลของการทรงสร้างของพระเจ้า จักรวาลเป็นการทรงสร้างของพระองค์ พระองค์เป็นแหล่งที่มาของชีวิต (สดุดี.24: 1, 33:9, วิวรรณ์.4:11)

ข. ชีวิตของเรามีเป้าหมายเรามีชีวิตอยู่เนื่องด้วยพระประสงค์ของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ให้เป้าหมายหมายแก่ชีวิตของเรา อาจารย์เปาโลได้กล่าวไว้ในคำเทศนาของท่านที่กรุงเอเธนส์ว่า “พระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งนี้ (ทรงสร้างโลก) เพื่อเขาจะได้แสวงหาพระเจ้า และมุ่งหวังจะคลาไทมให้พบพระองค์ที่จริงพระองค์ไม่ทรงอยู่ห่างไกลจากเขาเลย” (กิจการ.17:27) เป้าหมายของชีวิตของเราจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อเรามีชีวิตที่สัมพันธ์กับพระเจ้า

ค. พระเจ้าทรงจัดให้เป็นระเบียบสำหรับธรรมชาติกฎของธรรมชาติเป็นสิ่งที่ทรงสำแดงพระประสงค์ในการทรงสร้างของพระเจ้า “พระองค์ทรงบัญชาสิ่งเหล่านั้นก็ถูกเนรมิตขึ้นมา และพระองค์สถาปนามัน(โลก) ไว้เป็นนิจกาล พระองค์ทรงกำหนดเขตซึ่งมันข้ามไปไม่ได้” (สดุดี.148:5-6 คู่มืออิสยาห์.40: 26, โยบ.38:8, 12, 39:4) ด้วย

ง. การทรงสร้างของพระองค์ยังดำเนินมาจนถึงปัจจุบันนี้ พระองค์เป็นผู้ศดูง และรักษาไว้ของประทานอันดีที่ส่งมาจากพระเจ้า สดุดี.104 เป็นการสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงปกปักษ์รักษาและทรงเลี้ยงดู พระเยซูคริสต์ตรัสว่าพระเจ้าทรงดูแลและสนพระทัยแม้ว่าสิ่งเล็กน้อยที่สุดที่พระองค์ทรงสร้าง (มัทธิว.6: 25-34)

2.3 มนุษย์เป็นพระฉายาของพระเจ้า

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ “พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของเจ้านั้นพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นและได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” (ปฐมกาล.1:26, 27) ในปฐมกาลบทแรก ๆ มี 2 ข้อที่สำคัญ “พระเจ้าได้ทรงระบายนามปราณเข้าทางจมูกมนุษย์ มนุษย์จึงเป็นผู้มีชีวิต” (ปฐมกาล.2:7) “เจ้าเป็นผงคลีดิน และจะต้องกลับเป็นผงคลีดินดังเดิม” ปฐมกาล.3:19)

ตามข้อพระคัมภีร์มีข้อสังเกตต่อไปนี้

ก. มนุษย์ได้รับฐานะพิเศษท่ามกลางสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด พระเจ้าได้ทรงเรียกมนุษย์ให้มีชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ พระองค์ผู้ทรงประทานให้มีชีวิต คำว่า “พระเจ้าทรงระบายนามปราณให้” คำนี้ใช้สำหรับมนุษย์เท่านั้น

ข. มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล ถูกปั้นขึ้นมาจากผงคลีดินเหมือนกับสิ่งอื่น ๆ มนุษย์มีชีวิตอยู่ตามธรรมชาติเหมือนกับสิ่งที่ทรงสร้างอื่น ๆ ที่มีชีวิต ทุกอย่างมีเกิด และมีตายเหมือนกัน

ค. พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์เป็นชายและหญิง ดังนั้นเรื่องเพศจึงเป็นแผนการณ์ของพระองค์สำหรับมนุษย์เรื่องเพศไม่ใช่เป็นเรื่องที่ไม่ดีหรือเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ หากเป็นธรรมชาติของมนุษย์ตามที่พระองค์ได้ทรงสร้างอย่างไรก็ตาม ความจริงที่ว่ามนุษย์ได้ใช้เพศสัมพันธ์ในทางที่ผิด และก็ได้ทำมานานแล้ว

ง. พระเจ้าได้ให้มนุษย์ เป็นผู้ครอบครองอยู่เหนือธรรมชาติทุกอย่าง แต่การครอบครองของมนุษย์นั้นจะต้องประกอบไปด้วยการรับผิดชอบต่อธรรมชาติ ดังตัวอย่างที่เห็นอย่างชัดเจนในปัจจุบันนี้คือป่าไม้ถูกทำลายน้ำในแม่น้ำเป็นพิษ อากาศเป็นพิษ เกิดอุทกภัยหลายอย่างขาดความรับผิดชอบต่อธรรมชาติ ความวิบัติทางธรรมชาติจึงได้เกิดขึ้นในประเทศไทยเป็นผลของการละโมภยอกได้โดยการทำลายธรรมชาติ ที่เป็นการขาดความรับผิดชอบของมนุษย์

2.4 พระบัญญัติของพระเจ้า

พระบัญญัติ 10 ประการที่ได้บันทึกไว้ในพระธรรมอพยพบทที่ 20 เข้าใจว่าเป็นการสรุปพระบัญญัติทั้งหมด ในหนังสือคำสอนความเชื่อฉบับสมบูรณ์และฉบับย่อ พระบัญญัติ 10 ประการ มีดังนี้

1. อย่ามีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเรา (อย่าทำรูปเคารพสำหรับตน)
2. อย่าออกพระนามของพระเจ้าของเจ้าอย่างไม่สมควร
3. จงระลึกถึงวันชะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์
4. จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า
5. อย่าฆ่าคน
6. อย่าล่วงประเวณีฟัวเมียเขา
7. อย่าลักทรัพย์
8. อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน
9. อย่าโลภกร้าวเรือนของเพื่อนบ้าน
10. อย่าโลภภรรยาของเพื่อนบ้าน หรือทาสทาสีของเขา หรือ โค ลา ของเขา หรือ สิ่งใด ๆ ซึ่งเป็นของเพื่อนบ้าน

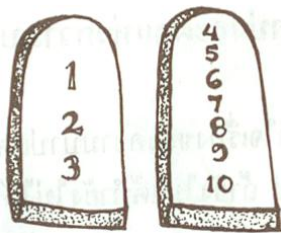
ในด้านศาสนศาสตร์ พระบัญญัติของพระเจ้ามี่ความหมาย 2 ประการ ประการแรกคือ นำชีวิตของเราและปกป้องชีวิตของเรา ตามความหมายนี้ พระบัญญัติของพระเจ้าจึงเรียกว่า “**พระบัญญัติแห่งชีวิต**” ประการที่สอง ในขณะที่เดียวกันพระบัญญัติได้เปิดเผยให้เราเห็นถึงความคิดบาปของเรา และนำเราแสวงหาการอภัยโทษบาปจากพระเจ้า

2.4.1 พระบัญญัติแห่งชีวิต

พระบัญญัติของพระเจ้านำชีวิตของเราทั้งหลาย ตามแผนการณ์ที่พระเจ้าได้ประทานให้กับเรา พระบัญญัติของพระเจ้าปกป้องชีวิตของแต่ละคน และชีวิตในสังคม คนทั้งหลายผู้ซึ่งทำลายพระบัญญัติของพระเจ้าก็จะพบกับความทุกข์ยากลำบากในชีวิตของเขาและได้ทำให้เพื่อนมนุษย์ต้องเดือดร้อนไปด้วย

พระบัญญัติ 10 ประการได้ถูกเขียนไว้ในศิลา 2 แผ่น พร้อมทั้งเนื้อหาสาระอันสำคัญ
ศิลาแผ่นที่ 1 ได้บันทึกความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า
ศิลาแผ่นที่ 2 เกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตของมนุษย์ในสังคม หรือเกี่ยวกับเพื่อนบ้านของเรา

ความสัมพันธ์
มนุษย์ต่อพระเจ้า

ความสัมพันธ์ของมนุษย์
ในสังคม

ในหนังสือคำสอนความเชื่อสำหรับคริสเตียนฉบับย่อของมาร์ตินลูเธอร์ ได้อธิบายง่าย ๆ สำหรับพระบัญญัติ 10 ประการ การอธิบายนี้ใช้เพื่อสอนอนุชนหนุ่มสาว ครั้งแรกที่เดวิดโมเสสรับมา สอนบรรดาพวกผู้ใหญ่

การอธิบายทั้งหมดได้เริ่มต้นด้วยข้อที่ว่า “เราควรยำเกรงและเคารพรักพระเจ้า” นี่เป็นข้อสังเกตที่สำคัญ ชีวิตคริสเตียนเริ่มต้นด้วยความสัมพันธ์กับพระเจ้า ถ้าความสัมพันธ์กับพระเจ้าถูกต้องแล้วความสัมพันธ์อื่นก็ถูกต้องไปด้วย คำอธิบายของลูเธอร์ มี 2 ประการ

ประการแรก การอธิบายถึงการกระทำที่ผิดและข้อห้าม

ประการที่สอง คือการประพฤติที่ถูกต้อง

2.4.2 พระบัญญัติของพระเจ้าได้เปิดเผยถึงความผิดบาป

พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเหมือนกระจกเงาที่ส่อง และบอกความจริงเกี่ยวกับชีวิตของเรา ขณะที่เราศึกษาพระบัญญัติของพระเจ้า เราจะต้องยอมรับความจริงที่ว่า เราไม่ได้ทำตามพระบัญญัติของพระองค์เราได้ทำผิดต่อพระบัญญัติทั้งหมด ดังนั้นเราทั้งหลายจึงต้องถูกพิพากษาตามพระบัญญัติของพระเจ้าทำให้เรารู้ว่าเราเป็นคนบาปและไม่สามารถช่วยตนเองให้รอดพ้นจากความผิดบาปได้ สิ่งสำคัญตามความหมายนี้พระบัญญัติของพระเจ้าหมายถึง คำพูด และความคิดของเราซึ่งไม่ใช่เพียงแต่การกระทำเท่านั้นที่คนอื่นมองเห็นได้ (โรม.3: 19-20, 5:20, 7:7-25, กาลาเทีย.3:24)

2.5 ความบาปและผลแห่งความบาป

คนทั้งหลายเข้าใจเรื่องของความบาปแตกต่างกันไป ความคิดที่ว่าบาปคือการกระทำที่เป็นบาป ถ้ายังไม่ได้ทำยังไม่ได้ทำบาป เช่นคนที่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต คนนั้นเป็นคนบาปและมีกรรมเพราะการฆ่าสัตว์นั้น ส่วนความคิดโลกโกรทลงนั้นยังไม่ถือว่าเป็นบาป ตราบใดที่ยังไม่ได้กระทำตามความคิดเห็นนั้น ซึ่งเป็นการยากยิ่งที่จะยอมรับว่าคนทุกคนเป็นคนบาป บางคนเข้าใจว่าความบาปคือ ความอ่อนแอ ผู้ที่อ่อนแอยอมตกอยู่ในความบาป และผู้ที่เข้มแข็งก็สามารถหลีกเลี่ยงพ้นจากความบาปได้

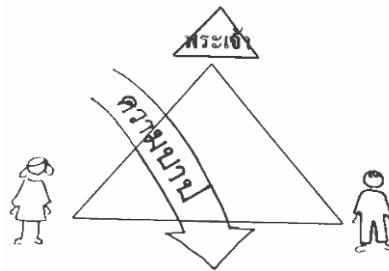
จากข้อพระคัมภีร์ที่สอนเราได้พบว่า

ทุกคนเป็นคนบาปไม่ว่าจะเป็นชนชาติใด ศาสนาหรือศีลธรรมใด (โรม.30:10-12)

ข. บาปไม่ใช่แค่เพียงการกระทำเท่านั้น จุดกำเนิดของความบาปได้เกิดเป็นต้นอยู่ในใจของเราแล้ว และเมื่อมันเจริญเต็มที่ มันจึงสำแดงออกมาเป็นผลของความบาปซึ่งบ่มอยู่ในจิตใจของเรานั้นเอง (มัทธิว.15: 19)

ค. บาปคือความปรารถนาของมนุษย์ที่อยากจะเป็นอิสระโดยไม่ต้องมีพระเจ้า เราได้พบความจริงนี้จากพระคริสตธรรมคัมภีร์ปฐมกาลในเรื่องที่มนุษย์ตกลงไปในความบาป ฐูได้บอกกับเอวาว่า “เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า” (ปฐมกาล.3:1-13)

ง. เราทั้งหลายได้เกิดมาจากเผ่าพันธุ์ของคนบาป เราเรียกบาปอย่างนี้ว่า บาปกำเนิด (สดุดี. 51:5) อาจกล่าวได้ว่าขอบเขตของความหมายในเรื่องของความบาปได้ครอบคลุมไปถึงเรื่องของกิเลส, ตัณหา และอื่น ๆ ที่ส่อให้เห็นถึงความปรารถนาอันไม่ดีไม่งาม ภาพต่อไปนี้ได้แสดงให้เห็นว่า บาปได้ให้เราพราวจากพระเจ้า และ เพื่อนมนุษย์

2.5.1 ผลของความบาป

ความบาปทำให้ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า และของเรากับเพื่อนมนุษย์ต้องแยกขาดจากกัน แล้วบาปก็ยังได้นำความทุกข์ต่าง ๆ มาถึงเราด้วยตามคำสอน มีตัวอย่างที่เราพบในพระคัมภีร์ คือ

- ก. ความตายเป็นผลของความบาป (โรม.5:12)
- ข. ความสิ้นหวัง (เอเฟซัส.2:12)
- ค. บาปได้ทำลายความสัมพันธ์อันดีต่อกันและกัน (2 ทิโมธี.2:16-17)
- ง. ความบาปและวิญญาณชั่วมีความเกี่ยวข้องกัน (เอเฟซัส.6:12)
- จ. เนื่องด้วยบาปพระพิโรธของพระเจ้าจึงตกลงบนมนุษย์ (โรม.1:18)

2.5.2 ความชั่วร้าย และวิญญาณชั่ว

ซาตานคือ ผู้ที่มีความเป็นอยู่ตรงกันข้ามกับพระเจ้า นอกจากนั้นยังมีความชั่วร้ายอีกมากมาย ไม่เป็นที่ปรากฏชัดเจน (เอเฟซัส.6:11-12) ในพระธรรมลูคามีการพูดถึงวิญญาณชั่วในหลายตอน เช่น ลูคา 4:1-3 พูดถึงหัวหน้าใหญ่ของวิญญาณชั่วหรือมารซาตาน คำว่า ซาตานเป็นภาษาฮีบรู ซึ่งเป็นชื่อของมันเองพระเยซูคริสต์มีอำนาจเหนือวิญญาณชั่วทั้งหมด (ลูคา 4:31-36, 4:38-41, 8:26-39, 9:37-42,

11:14-26) ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญอีกข้อหนึ่งคือลูกา 10:17-20 ตามข้อนี้เมื่อเราสั่งโดยพระนามของพระเยซูคริสต์วิญญาณชั่วต้องหนีไป แต่พระเยซูทรงสอนว่า “อย่าเปรมปรีดีในสิ่งนี้แต่จงเปรมปรีดีเพราะชื่อของท่านจดไว้ในสวรรค์”

ใน 1 โครินธ์ 8 อ.เปาโลสอนเรื่องอาหารที่ถวายแก่รูปเคารพ

ใน เอเฟซัส 6: 10-18 อ.เปาโลสอนเรื่องยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า

ในโคโลสี 2: 14-19 อ.เปาโลให้ระมัดระวังคนที่กราบไหว้ทูตสวรรค์

ในศาสนาอื่น ๆ มีการแจกแจงให้ละเอียดในเรื่องผี และวิญญาณชั่วแต่ในพระคัมภีร์ไม่มีรายละเอียดตามชั้นของวิญญาณชั่วต่าง ๆ

ตามความเชื่อถือที่เมืองไทย พวกผี พวกเทพมีชื่อและการจำแนกลำดับชั้นปกครองพระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยนำชื่อบางคำมาใช้ เช่น เทพศักดิ์เทพ ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องระวังเป็นพิเศษในการที่จะไม่หลงตามแนวความคิดตามแบบอย่างของความเชื่ออื่น ๆ

3. พระเจ้าพระผู้ไถ่

3.1 หลักฐานที่สำแดงในพระคัมภีร์

พระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์ทั้งหมด ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ ในพันธสัญญาเดิมนั้นเต็มไปด้วยคำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ ในภาคพันธสัญญาใหม่อ้างว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเมสสิยาห์ที่สัญญาไว้ คำเผยพระวจนะในภาคพันธสัญญาเดิมได้สำเร็จแล้วในพระเยซูคริสต์ พระองค์เองและอัครธรรมทูตได้ประยุกต์ข้อพระคำที่เกี่ยวข้องกับพระเมสสิยาห์ เมื่อพูดถึงพระองค์

3.1.1 พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม

ในภาคพันธสัญญาเดิมมีหลาย ๆ ท่านที่เป็นเหมือนผู้มาก่อนและเป็นแบบอย่างของพระเมสสิยาห์ ในที่นี้ขอกล่าวถึงเพียงบางท่านเท่านั้น

ก. อับราฮาม พระเจ้าได้ทรงกระทำพันธสัญญากับท่าน และทรงอวยพระพรท่าน และเชื้อสายของท่าน (ปฐมกาล.12: 3)

ข. โมเสส พระเมสสิยาห์ได้ปรากฏแล้วในลักษณะโมเสสที่ 2 (เฉลยธรรมบัญญัติ.18:15, 18-19)

ค. ดาวิด พระเมสสิยาห์ มาเพื่อจะทรงสร้างราชวงศ์ของดาวิดใหม่(2 ซามูเอล.7:12-14, เยเรมีย์. 23:5-6, อีสยาห์.8:6-7)

ความคิดอีกแห่งหนึ่งเกี่ยวกับผู้รับใช้ที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ในพันธสัญญาเดิม มีข้อพระคัมภีร์หลายข้อที่ได้กล่าวถึงการทนทุกข์ของผู้รับใช้ของพระองค์

ก. เสี่ยงร้องแห่งความทุกข์ทรมาน (สดุดี.22:1-20)

ข. ความทุกข์ทรมานของผู้รับใช้ของพระเจ้า (อิสยาห์.53)

3.1.2 พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่

พระคริสตธรรมคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ได้ยกข้อความในพันธสัญญาเดิมที่บรรยายพระลักษณะของพระเมสสิยาห์ไว้นั้น แต่ได้นำมาประยุกต์ใช้เมื่อกล่าวถึงพระเยซู ในพระกิตติคุณมัทธิวผู้เขียนใช้เป็นประจำ และบางทีก็หลายครั้งในบทเดียวกัน คำที่ว่า “ทั้งนี้เกิดขึ้นเพื่อจะให้สำเร็จตามพระวจนะของพระเป็นเจ้าซึ่งตรัสไว้โดยผู้เผยพระวจนะ” เช่น (มัทธิว.1:22, 2:5-6,) ลูกาบันทึกพระคำรัสขของพระเยซูเมื่อพระองค์ตรัสถึงเรื่องของพระองค์เองว่าคำเผยพระวจนะเหล่านั้นได้สำเร็จแล้ว (ลูกา.4:16-20,24:25,

27:44) ฟิลิปได้ประกาศแก่ชนที่ ชาวเอธิโอเปียว่า พระเยซูคริสต์คือผู้รับใช้ที่ทนทุกข์ทรมานตามที่อิสยาห์ได้วางถึงนั้น (กิจการ.8:26-38)

พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้เป็นพยานว่า พระเยซูคริสต์เป็นพระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าสัญญาไว้ พระกิตติคุณทั้ง 4 เล่ม เป็นคำพยานของผู้เขียนเหล่านั้น ไม่ใช่บันทึกไว้เป็นหลักคำสอนเท่านั้น พระกิตติคุณได้ถูกเขียนถึงเพื่อที่จะช่วยผู้ที่ยังไม่เคยได้ยินเรื่องพระเยซูคริสต์ให้เชื่อในพระองค์และให้ผู้ที่มีความเชื่อมีความเข้มแข็งขึ้นในความเชื่อของเขา (ลูกา.1: 1-4, ยอห์น.20:30-31)

3.2 พระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์

3.2.1 แหล่งที่มา

แหล่งที่มาที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับชีวประวัติของพระเยซูคริสต์ อยู่ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ข้อมูลอื่น ๆ ได้ค้นพบในการเขียนของโยเซฟัส นักประวัติศาสตร์ชาวยิวและการเขียนของนักประวัติศาสตร์โรมันบางท่าน

3.2.2 เวลา

ประวัติของการบังเกิดของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงบังเกิดในช่วงระหว่างการปกครองของกษัตริย์เฮโรด เฮโรดเป็นขุนนางคนหนึ่งซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยโรมในขณะที่กษัตริย์ซีเรียเป็นเจ้าเมืองอยู่ในซีเรีย (มัทธิว.21, ลูกา.2:2) พระเยซูคริสต์ได้เริ่มพระราชกิจของพระองค์หลังจากยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้เริ่มต้นเทศนาที่ถิ่นทุรกันดาร ลูกได้ใช้กำหนดเวลาที่แน่นอน ในการเริ่มต้นพันธกิจของยอห์น (ลูกา.3:1) คือในปี ค.ศ. ที่ 27 หรือ 28 ในเรื่องพระราชกิจของพระเยซูคริสต์นั้น พระองค์ใช้เวลาอย่างน้อย 2-3 ปี คือในปี ค.ศ.33 คาดว่าเป็นปีที่พระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน ในยุคกลางนักประวัติศาสตร์พยายามที่จะคิดคำนวณว่า พระเยซูคริสต์ทรงมาบังเกิดเมื่อใดและให้นับเป็นคริสต์ศักราชที่ 1 แต่ความรู้ก็ยังจำกัดอยู่ การนับนั้นจึงไม่ถูกต้องจากพระคัมภีร์เรารู้ว่าพระเยซูมาบังเกิดในสมัยกษัตริย์เฮโรด ยังทรงพระชนม์อยู่และรู้กันว่ากษัตริย์เฮโรดนั้นสิ้นพระชนม์ไปก่อนคริสต-ศักราชถึง 4 ปี เพราะฉะนั้นพระเยซูทรงบังเกิดก่อนที่ถูกลบในยุคคลาง

3.2.3 สถานที่

พระเยซูคริสต์ที่ทรงบังเกิดในเมืองเบธเลเฮม เจริญเติบโตขึ้นในแคว้นนาซาเร็ธ และเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ที่ทะเลสาบกาลิลี ระหว่างทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์นั้น พระองค์ไม่ได้ออกไปจากเขตปาเลสไตน์ ยกเว้นเป็นไปได้อะไรเวลาสั้น ๆ พระองค์เสด็จไปเยี่ยมเยียนในที่บางแห่ง

ที่ปัจจุบันอยู่ในประเทศเลบานอน พระองค์ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์กับสาวกในกาลิลี ยูเดีย
สะมาเรีย พระองค์ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขนในกรุงเยรูซาเล็ม

ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงเพิ่มเติม มัทธิว.1: 1-2:23, 26:1-27:66, ลูกา.1:1-3:38, 22:1-23:56

3.3 พระราชกิจของพระเยซูคริสต์

สาวกของพระองค์ส่วนมาก มาจากพวกที่สังคมไม่ยอมรับ คนยากจน ไม่มีการศึกษา มีศีลธรรม
ถูกดูหมิ่น ลักษณะเด่นแห่งพระราชกิจของพระองค์คือ การเยียวยารักษาและสั่งสอน การสั่งสอนของ
พระองค์ ส่วนมากขัดแย้งกับพวกผู้นำทางศาสนา ซึ่งเป็นผู้กล่าวหาพระองค์ว่าดูหมิ่นพระเจ้าและ
มองเห็นพระราชกิจของพระองค์ไปในแง่ที่เป็นอันตรายต่อสังคม

พระเยซูคริสต์ได้เริ่มพระราชกิจของพระองค์ เป็นไปในรูปของการเทศนาสั่งสอน พระองค์
ทรงใช้ตัวอย่างและคำเปรียบเทียบจากสิ่งที่เป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของคนในสมัยนั้น พระองค์เสด็จ
เดินไปหากลุ่มชนที่สังคมชั้นสูงรังเกียจและดูหมิ่น (ลูกา.3 23-4:416:1-11 ฯลฯ)

ส่วนที่สำคัญในพระราชกิจของพระองค์คือ การเยียวยารักษาคนเจ็บป่วย ฤทธิ์อำนาจแห่ง
แผ่นดินของพระเจ้าได้เข้าไปถึงโลกแห่งความทุกข์ทรมานและความทุกข์ยาก อิกภาพหนึ่งของพระราช
กิจของพระเยซูคริสต์ใน มาระโก.1: 21-34 ได้กล่าวถึงการรักษาโรคต่าง ๆ ภายในวันหนึ่งวัน

อักษรในภาษากรีก 2 ตัวอย่างที่ 1 และตัวอย่างที่ 2 จากคำที่แปลว่า “พระคริสต์” รวมกันใช้เป็น
สัญลักษณ์ของพระเยซูคริสต์

3.4 การทดลอง และการทรงลี้ภัยของพระเยซูคริสต์

ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูกล่าวถึงพระเยซูคริสต์ ว่าเป็นมหาบุโรहितสูงสุดได้ถูกการทดลองในทุก
ด้านเหมือนเราแต่ไม่มีบาป การทดลองของพระเยซู ก็เพื่อให้คริสเตียนทั้งหลายได้รับการปลอบ
ประโลม และมีกำลังใจต่อสู้ดิ้นรนฝ่าฟันเพื่อให้พ้นจากความอ่อนแอของเขาทั้งหลาย(ฮีบรู.4:14-16)
การรับการทดลองของพระองค์นั้น เพื่อให้รู้ว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์จริง ๆ พระองค์ไม่ใช่เป็นมนุษย์
ครึ่งหนึ่ง พระเจ้าครึ่งหนึ่งอย่างพวกเทวดา พระองค์ทรงเป็นมนุษย์แท้พระองค์ทรงสภาพแบบมนุษย์จริง
“พระองค์ทรงกำเนิดเป็นมนุษย์ก็เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดพ้น” (หลักข้อเชื่อของไนเซีย)

การถูกทดลองของพระเยซูคริสต์ได้ทรงบันทึกไว้ใน มัทธิว.4:1-11 มาระโก.1:12-13 และ ลูกา. 4:1-13 ในเรื่องนี้พระเยซูคริสต์ได้ต่อสู้กับมารซาตานโดยอ้างชื่อพระคัมภีร์ ในที่นี้พระองค์ได้ทรงวางแบบอย่างให้แก่คริสเตียนที่อยู่ท่ามกลางการทดลองเพื่อจะได้ยืนหยัดอยู่บนการทดลองได้ โดยยึดข้อสัญญาในพระคัมภีร์

3.5 การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

ในพระกิตติคุณทั้ง 4 เล่มนั้น อาทิตยส์สุดท้ายแห่งพระชนม์ชีพของพระองค์ที่อยู่ในโลกนี้เป็นจุดศูนย์กลางของทุกสิ่งทุกอย่าง ในพระกิตติคุณมาระโก 5 บท ได้กล่าวถึงอาทิตยส์สุดท้ายแห่งพระชนม์ชีพของพระองค์ (มาระโก.11: 1-15:47)

การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูไม่ได้เกิดขึ้นเพราะบังเอิญ ตามที่พระกิตติคุณทั้ง 4 เล่มกล่าวนั้น การที่พระองค์ต้องถูกประนาม ถูกดูหมิ่นอย่างผู้ไร้เกียรติและต้องสิ้นพระชนม์นั้นเป็นแผนการณ์ของพระเจ้า

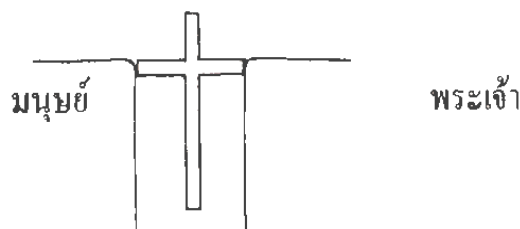
เวลาที่ทรงถูกตรึงนั้นคาดว่าเป็นปี ค.ศ.33 ในสมัยคริสเตียนยุคแรกความเป็นจริงประวัติการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์เป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะฉะนั้นชื่อของปอนทิอัส ปิลาต เจ้าเมืองแห่งยูเดีย จึงได้ถูกบันทึกไว้ในหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต และหลักข้อเชื่อในเซียงด้วย

INRI (อินริ)

อักษรทั้ง 4 ตัวนี้มาจากภาษาลาติน INRI (อินริ) “เยซูนาซาราเรอูสเรกซ์ ยูเด อาโรม” ความหมายว่า พระเยซูชาวนาซาเร็ธ กษัตริย์ของชนชาติยิวค่าเหล่านี้ ปอนทิอัส ปิลาตได้เขียนไว้บนไม้กางเขนของพระองค์ (มัทธิว.27:37)

3.6 การคืนดีของมนุษย์กับพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์

เมื่อพระเยซูคริสต์ ได้รับความเจ็บปวดแสนสาหัสบนไม้กางเขนพระองค์แบกความผิดบาปและการพิพากษาแทนเรา ซึ่งเราเป็นคนบาปและควรได้รับการพิพากษานั้น การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ได้ทำให้การคืนดีระหว่างมนุษย์กับพระเจ้ากลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง เรื่องนี้ใช้รูปภาพนี้อธิบายจะเข้าใจได้ง่ายขึ้น (อิสยาห์.53: 5, โรม.5:6, 2 โครินธ์.5:19, โคโลสี.2:15)

ภาพวาดนี้ทำให้เราได้เห็นความจริงว่าที่เราไม่สามารถจะทำให้เราเข้าไปถึงพระเจ้าได้แต่โดยพระเจ้าเท่านั้น ในพระเยซูคริสต์พระองค์เป็นสะพานข้ามเหวนั้นไปถึงพระเจ้าได้

แกะเป็นสิ่งที่ใช้เป็นสัญลักษณ์สำหรับพระเยซูคริสต์ พระองค์คือลูกแกะที่ต้องถูกบูชา และเป็นผู้ซึ่งรับเอาความบาปของเราไป

3.7 การเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูคริสต์

พระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม ได้บันทึกเหตุการณ์ในวันอาทิตย์ตอนเช้าซึ่งเป็นวันที่ 3 หลังจากพระเยซูได้ถูกฝังไว้ในอุโมงค์(มัทธิว.28:1-15, มาระโก.16:1-8, ลูกา.24:1-12, ยอห์น.20:1-18) เมื่อพระเยซูถูกตรึงที่ไม้กางเขน พวกสาวกต่างก็หนีไปหมดด้วยความกลัวและสิ้นหวัง เมื่อข่าวว่าอุโมงค์ของพระเยซูคริสต์ว่างเปล่าเขาก็แปลกใจและไม่รู้ว่าเป็นอะไร เมื่อการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ทำให้พวกเขาอัศจรรย์ใจยิ่งนัก จากเหตุการณ์บนท้องถนนเอมมาอูสเป็นตัวอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ในเรื่องนี้สาวก 2 คน ได้เดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปเอมมาอูส ด้วยความรู้สึกเสียใจ และผิดหวังเมื่อพระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์จากเขาไปแล้ว เขาคาดหวังว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเมสสิยาห์ที่จะฟื้นฟูราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด แต่กลับต้องสิ้นหวัง เขาได้ยื่นเกี่ยวกับอุโมงค์ของพระองค์ว่างเปล่าอยู่เขาไม่รู้ว่าเป็นอะไร การเป็นขึ้นมาจากความตาย ซึ่งทำให้เขาประหลาดใจอย่างยิ่ง (ลูกา.24:13-35)

การเป็นขึ้นมาจากความตาย เป็นจุดศูนย์กลางแห่งความเชื่อของคริสเตียน ถ้าปราศจากการเป็นขึ้นมาจากความตายความเชื่อของคริสเตียนก็จะไม่มีอีกต่อไป “ถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมา ความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์ ท่านก็ยังตกอยู่ในบาปของตน” (1 โครินธ์.15:17)

3.8 การเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์

คริสตจักรคาดหวัง และกำลังรอคอยการกลับมาของพระเยซูคริสต์ในยุคสุดท้ายพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งในฐานะเป็นผู้พิพากษา และกษัตริย์ของจักรวาล คนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาและจะรวมกันอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ (มัทธิว.25:31-46, วิวรรณ์.1:7, ยอห์น.5:28-29)

เวลาแห่งการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้ แต่จะมีสัญญาณเตือนคริสเตียนให้เตรียมตัวอยู่เสมอเพื่อที่จะเตรียมรับการเสด็จกลับมาของพระองค์ ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญอย่างยิ่งเป็นพระคำรัสของพระเยซูคริสต์เองใน มัทธิว.24:1-42 และข้อที่อ้างถึงในกิตติคุณสัมพันธอื่น ๆ ทั้งหมดของพระธรรมวิวรณ์กล่าวถึงเหตุการณ์ก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์

4. พระเจ้าพระผู้ปลดปล่อยโลมจิตใจ

พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองเป็นพระบิดาผู้ทรงสร้าง พระบุตรเป็นพระผู้ไถ่ และพระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระผู้ปลดปล่อยโลมจิตใจ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงเรียก ทรงนำและชำระคริสตจักร และผู้ที่เชื่อให้บริสุทธิ์

นกพิราบใช้เป็นสัญลักษณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

4.1 คริสตจักรถูกเรียกและส่งออกโดยพระเจ้า

เราสามารถที่จะคิดได้ว่าอะไรเป็นเรื่องสำคัญ สำหรับชีวิตคริสเตียนต่อจากนั้นก็จะต้องคิดว่าอะไรบ้างที่เราสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองและปฏิบัติร่วมกับคนอื่น ๆ ในคริสตจักรได้ ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ในคริสตจักร	ส่วนตัว
การอธิษฐาน	การอธิษฐาน
บัพติศมา	
การนมัสการ	
มหาสนิท	
การอ่านพระคัมภีร์	การอ่านพระคัมภีร์
การเป็นพยาน	การเป็นพยาน
การสงเคราะห์	การสงเคราะห์

จากตารางที่เห็นข้างบนนี้เรื่องที่สำคัญที่สุดของชีวิตคริสเตียนคือ ความสัมพันธ์ต่อคริสตจักร คริสตจักรได้บังเกิดขึ้นในวันเพนเทกอสต์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ เสด็จลงมาท่ามกลางพวกสาวกที่กำลังอธิษฐานกันอยู่ คริสตจักรเป็นพระกายของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระองค์เป็นศีรษะของคริสตจักร (เอเฟซัส.1:22-23, กิจการ.2:1-42)

ตามหลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูตกล่าวว่า คริสตจักรบริสุทธิ์และสากล ในหลักข้อเชื่อในเซียงกล่าวไว้ว่า คริสตจักรเดียวที่สืบทอดจากอัครธรรมทูต

4.1.1 คริสตจักรเดี่ยว

มีคริสตจักรเดี่ยวเพราะมีพระเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียวและบัพติศมาเดียว (เอเฟซัส.4:5) ในโลกนี้คริสตจักรได้ถูกแบ่งออกเป็นนิกายเป็นคณะและเป็นคริสตจักรท้องถิ่นด้วย อยากจะขอแนะนำเกี่ยวกับคณะต่าง ๆ ของคริสเตียนที่ได้แบ่งออกเป็นแต่ละนิกาย ซึ่งเปรียบไปก็เหมือนต้นไม้ที่แตกกิ่งก้านสาขาออกไป (ภาคผนวกที่ 1)

4.1.2 คริสตจักรสากล

คริสตจักรเป็นคริสตจักรสากล เพราะว่าพระเจ้ากำลังทรงเรียกคนทั้งหลายเข้ามาในแผ่นดินของพระองค์ (มัทธิว.28:18-20, ยอห์น.10:16)

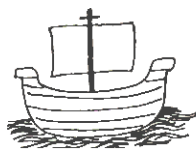
4.1.3 คริสตจักรบริสุทธิ์

คริสตจักรเป็นคริสตจักรบริสุทธิ์ เพราะศิษยะของคริสตจักรคือพระเยซูคริสต์เป็นผู้บริสุทธิ์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ในคริสตจักร ความบริสุทธิ์ของคริสตจักรไม่ได้เป็นความบริสุทธิ์ของสมาชิกของคริสตจักร

4.1.4 สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้อธิบายเกี่ยวกับคริสตจักร

ในพระคำภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่มีสัญลักษณ์มากมายที่ใช้อธิบายถึงคริสตจักร ซึ่งข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดนี้แสดงภาพลักษณ์ของคริสตจักร

- ก. พระกายของพระคริสต์ (เอเฟซัส.1:22-23, 1 โครินธ์.12:13)
- ข. ครอบคร้วของพระเจ้า (เอเฟซัส.2:19-22)
- ค. พระวิหารบริสุทธิ์ (1 เปโตร.2:5)
- ง. ประชาชาติที่ทรงเลือก (1 เปโตร.2:9)
- จ. การเป็นบัพติศมา (1 เปโตร.2:5)

ตั้งแต่คริสตจักรยุคแรก เรือเป็นสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องในคริสตจักร

4.2 สมาชิกของคริสตจักร

พิธีบัพติศมา เป็นประตูไปสู่การเป็นสมาชิกในคริสตจักร แรกทีเดียวมีสมาชิกเพียงแบบเดียวเท่านั้นในคริสตจักร เพราะว่าเราทั้งหลาย “ได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียว เข้าเป็นกายเดียวกัน” (1 โครินธ์.12:13) มีการรับใช้และหน้าที่ ๆ แตกต่างกันไป แต่เป็นสมาชิกแบบเดียวกันเท่านั้น (โรม.12:4-8, 1 โครินธ์.12:12-20)

คริสตจักรในเมืองไทยมีคนที่ยอมรับเชื่อแล้ว และกำลังเตรียมตัวเพื่อที่จะรับบัพติศมา และกลุ่มนี้ในสมัยคริสตจักรยุคแรก เรียกว่าเป็นผู้ที่ได้รับการสอนหลักการเบื้องต้น (catechumen) การบันทึกของพระคัมภีร์จะพบว่าทำให้คำแนะนำและการสอนนั้นใช้เวลาเพียงสั้น ๆ เท่านั้น เป็นสิ่งที่เป็นไปได้เพราะคนที่รับบัพติศมาที่เป็นคนยิวหรือคนต่างชาติที่ดำเนินตามพระบัญญัติของพระเจ้า แต่ไม่ได้เข้าพิธีสวดมนต์ คนเหล่านี้รู้พระคัมภีร์เป็นอย่างดี เมื่อข่าวประเสริฐแพร่เข้าไปในชนชาติอื่นนั้น เวลาที่ให้คำแนะนำและสอนหลักการสอนทางคริสตศาสนาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องยืระยะเวลาออกไปจนถึง 1 ปี

คริสตจักรในเมืองไทย การรับเชื่อเป็นสิ่งสำคัญ บางครั้งดูเหมือนพิธีพิเศษอย่างหนึ่ง การปฏิบัติอย่างนี้มีรากฐานมาจากการประกาศฟื้นฟูในศตวรรษที่ 19 ที่อเมริกา ตามจิตวิทยาเรื่องนี้ก็เป็นสิ่งสำคัญ และตามศาสนศาสตร์เรื่องนี้ก็ควรจะเหมือนกับการเริ่มต้นด้วยใจสมัครเตรียมที่จะเข้ารับบัพติศมา

4.3 วิธีการแห่งพระคุณ

พระเจ้าผู้ทรงนำพระคุณมาถึงเราโดยพระวาทะ และพิธีศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เอง (โรม.10:17, มาระโก.16:16) พิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิทเป็นพิธีที่พระเยซูคริสต์ทรงสถาปนาโดยพระองค์เอง พิธีศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 2 พิธีนี้พระองค์ทรงสถิตอยู่และประทานพระพรโดยผ่านสสารที่มองเห็นได้คือเหล้าองุ่นและขนมปัง เหตุผลดังกล่าวนี้พิธีบัพติศมาและพิธีมหาสนิทจึงถูกเรียกว่า พิธีศักดิ์สิทธิ์ เพราะเหตุนี้พระวาทะและพิธีศักดิ์สิทธิ์ จึงเรียกวินัยการแห่งพระคุณ

พระวาทะของพระเจามี 2 ด้าน คือ เป็นทั้งพระบัญญัติ และพระคุณ

ก. พระบัญญัติ

พระบัญญัติได้เปิดเผยความจริงของชีวิตของเราเปิดเผยความบาปและให้เราเสาะแสวงหาพระเจ้าผู้ไถ่ (โรม.3:20, กาลาเทีย.3:24)

ข. พระคุณ

พระวาทะของพระเจ้าไม่เพียงเปิดเผยความบาปเท่านั้น แต่ยังสำแดงความรักของพระองค์แก่คนบาปอีกด้วย (ยอห์น.3:16)

4.4 พิธีบัพติศมา

4.4.1 การสถาปนาพิธีบัพติศมา

พระเยซูคริสต์ได้สถาปนาพิธีบัพติศมา ก่อนที่พระองค์จะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ (มัทธิว.28:18-20) ความเข้าใจของเราคือว่า บัพติศมาเป็นของประทานของพระเจ้า ในบัพติศมาพระองค์ได้นำคนบาปเข้าไปในคริสตจักรของพระองค์พระเจ้าคือผู้ทรงกระทำในพิธีบัพติศมา แต่ความเข้าใจที่แตกต่างกันในเรื่องบัพติศมาคือ บางคนเข้าใจว่าเป็นการกระทำของผู้เชื่อหรือเป็นสัญลักษณ์แห่งการกลับใจใหม่ของผู้เชื่อ หรือเป็นการแสดงออกถึงการเชื่อฟังของคนนั้น

4.4.2 ความหมายของบัพติศมา

“คริสตจักรของเราสอนว่า พิธีบัพติศมาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความรอด เพราะพระเจ้าทรงประทานพระคุณผ่านทางพิธีบัพติศมานี้ เด็ก ๆ ควรได้รับบัพติศมา เพื่อพวกเขาจะถูกลมอบถวายแด่พระเจ้า แล้วพระเจ้าจะทรงยอมรับเขาให้เข้าสู่พระคุณของพระองค์ผ่านทางบัพติศมา” (บทแถลงศรัทธาแห่งอ็อกสเบิร์กบทที่ 9, กาลาเทีย.3:27) บัพติศมาเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตคริสเตียน (โรม.6:1-4, เอเฟซัส.4:22-24)

4.4.3 บัพติศมาของทารก

คริสตจักรลูเธอรันให้บัพติศมาแก่ลูก ๆ ของครอบครัวคริสเตียนความคิดและข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้เป็นเหตุผลในเรื่องการให้บัพติศมาทารก

- ก. บัพติศมาเป็นพระคุณจากพระเจ้า ไม่ใช่เป็นการกระทำของผู้ที่รับ หรือผู้ที่ให้บัพติศมา
- ข. ทั้งบัพติศมาและความเชื่อเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความรอด (มาระโก.16:16) ในพระธรรมข้อนี้ไม่มีการชี้ชัดให้เห็นว่า บัพติศมาและความรอดนั้นอะไรมาก่อนและอะไรมาทีหลัง
- ค. เด็กที่เกิดมาเป็นสมาชิกในเผ่าพันธุ์ของคนบาป แม้ว่าเขาจะยังไม่ได้กระทำบาปเลย ดังนั้นเด็กก็ต้องการความรอดด้วย
- ง. มีหลายครั้งในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ที่บันทึกไว้เมื่อครอบครัวใดครอบครัวหนึ่งรับบัพติศมาก็รับพร้อมกัน (กิจการ.10:1-48, 16:16-34, 1 โครินธ์.1:16)
- จ. ไม่มีการสอนในภาคพันธสัญญาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับอายุในการรับบัพติศมา
- ฉ. พระเยซูทรงรักเด็ก ๆ (มาระโก.10:13-16)
- ช. ผู้สอนในคริสตจักรยุคแรก ได้เป็นพยานสำหรับการรับบัพติศมาของทารก ตามการปฏิบัติของอัครทูต ผู้สอนนี้ก็คืออิเรเนอัส (สันธิปี คศ.202) และออริเจน (สันธิปี คศ.254)

4.5 พิธีมหาสนิท

พระเยซูคริสต์ทรงสถาปนาพิธีมหาสนิท ในคืนที่พระองค์จะทรงถูกอาชัฏ ผู้เขียนโดยอาจารย์เปาโล ในพระธรรม 1 โครินธ์(1 โครินธ์.11: 23-26) เป็นการเขียนที่เก่าแก่ที่สุดที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องพิธีมหาสนิท พระกิตติคุณสัมพันธ์ทั้ง 3 เล่ม ก็ได้บันทึกการสถาปนาพิธีมหาสนิทไว้ด้วย (มัทธิว.26:17-29, มาระโก.14:12-25, ลูกา.22:7-20)

พระเยซูคริสต์ ได้ทรงสถาปนาพิธีมหาสนิทเมื่อพระองค์ได้ร่วมกับสาวกของพระองค์เป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่พระองค์จะทรงถูกตรึงที่บนไม้กางเขน พระองค์ได้ทรงกระทำอย่างนี้เพื่อให้สาวกของพระองค์รู้ว่าพระองค์จะได้รับการทนทุกข์ และการสิ้นพระชนม์อย่างไร พระเยซูคริสต์ได้ยกขนมปังขึ้นและตรัสว่า “นี่เป็นกายของเรา” พระองค์ทรงยกถ้วยด้วยอาการอย่างเดียวกันแล้ว ตรัสว่า “นี่เป็นโลหิตของเรา” การกระทำอย่างนี้เพื่อให้เป็นที่ระลึกพระองค์

4.5.1 ความหมายของพิธีมหาสนิท

ขนมปัง และเหล้าองุ่นเป็นสัญลักษณ์ที่มองเห็นได้ โดยผ่านสิ่งนี้และในสิ่งนี้พระเยซูคริสต์สถิตอยู่ในพิธีมหาสนิท พิธีมหาสนิทเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันล้ำลึก มนุษย์ไม่สามารถจะเข้าใจได้ทั้งหมดแต่สิ่งที่ตามมานี้เป็นสิ่งสำคัญ

ก. พิธีมหาสนิทเน้นให้การเฉลิมฉลองเป็นการที่ระลึกถึงพระเยซูคริสต์ คริสตจักรบางแห่งเรียกว่าพิธีศีลราศี ซึ่งเตือนให้เป็นที่ระลึกถึง เพราะพิธีมหาสนิทมีความหมายมากกว่าคำว่าการระลึกถึง คำว่าการระลึกถึง คำว่าพิธีมหาสนิทจึงเป็นชื่อที่เหมาะสม

ข. พิธีมหาสนิท เน้นการเฉลิมฉลองกับการสรรเสริญ และแสดงการขอบพระคุณ คำที่ว่า “*เออูคาริสต์*” (EUCCHARIST) มาจากภาษากรีก และหมายถึงการขอบพระคุณใช้สำหรับมหาสนิท

ค. พิธีมหาสนิทนำไปถึงการเข้าร่วมสามัคคีธรรมกับพระเยซูคริสต์และสามัคคีธรรมระหว่างคริสตชน

ง. พิธีมหาสนิททำให้มีความหวัง มหาสนิทเปรียบเหมือนหนึ่งว่าได้ลิ้มรสอาหารที่ประเสริฐก่อนการเลี้ยงใหญ่ในสวรรค์ มีคำเปรียบเทียบมากมายที่พระเยซูคริสต์ใช้เปรียบเทียบชีวิตนิรันดร์ เช่นงานเลี้ยงฉลองแต่งงานคริสเตียน(ลูกา. 14.15-24, มัทธิว. 22.1-10)

จ. การเข้าร่วมในพิธีมหาสนิทเป็น การแสดงออกถึงความเชื่อของคริสเตียน

ฉ. พิธีมหาสนิทได้นำไปถึงการยกโทษความผิดบาปทั้งหมด

4.5.2 ใครผู้สมควรจะรับมหาสนิท

ในพิธีมหาสนิทคนบาปพบกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ที่ดั่งนั้นก่อนที่จะเข้าร่วมพิธีมหาสนิทจำเป็นต้องสารภาพบาปของเราต่อพระเจ้า (1 โครินธ์.11:27-29)

พิธีมหาสนิทถูกตั้งไว้สำหรับคนบาปที่ต้องการกลับใจใหม่ ต้องการ การยกโทษ การช่วยเหลือจากพระเจ้า “บุคคลผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรมผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าพระเจ้าจะทรงให้อิ่มบริบูรณ์” (มัทธิว.5:6)

4.6 พันธกิจของคริสตจักร

พระเจ้าทรงเรียกคริสเตียนทุกคนให้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ความหมายก็คือว่า คริสเตียนทุกคนมีสิทธิที่จะอธิษฐานต่อพระเจ้า อ่านพระคัมภีร์เป็นพยานให้พระคริสต์ ตักเตือนและสั่งสอนคริสเตียนคนอื่น (โรม.15:7, 1 เปโตร.2:9) เราเรียกผู้เชื่อทั้งหลายว่าเป็นปุโรหิตของพระเจ้าในที่นี้หมายความว่าสมาชิกคริสตจักรทุกคนมีส่วนสำคัญในคริสตจักรเกี่ยวกับการรับใช้ตามของประทานของเขาทั้งหลาย

สำหรับการประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์ และการเทศนาสั่งสอนเป็นหน้าที่ของศาสนาจารย์ พันธกิจส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของการรับใช้ ของศาสนาจารย์คือช่วยเหลือสมาชิกให้รับใช้ร่วมพันธกิจโดยการอบรมเพื่อที่จะมีโอกาสในการรับใช้

ในภาคพันธสัญญาใหม่ มีหน้าที่หลายหน้าที่ (เอเฟซัส.4:11-13) ดูเหมือนว่าคำจำกัดความหมายของหน้าที่นั้นแตกต่างกันไป ไม่ตายตัวยากที่จะแยกออกชัดเจนว่าเป็นหน้าที่หนึ่งหน้าที่ใดในการรับใช้

ในพันธสัญญาใหม่มีคำแนะนำสำหรับการจัดระบบในคริสตจักรด้วย ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดจากจดหมาย 3 ฉบับ เรียกว่า การอภิบาลศิษย์ (1 ทิโมธี. 2 ทิโมธี. ทิตัส.) ภายในคริสตจักรในยุคของอัครธรรมทูต มีระเบียบที่แตกต่างกันเป็นสิ่งที่ยากที่จะบอกรายละเอียดว่าระบบของคริสตจักรตามพระคัมภีร์เป็นอย่างไร?

4.7 การทรงเรียกของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเรียกคนบาปให้กลับใจใหม่โดยวิธีที่แตกต่างกันเช่น โดยเหตุการณ์พิเศษในชีวิตของแต่ละคน ผ่านทางชีวิตคริสเตียนคนอื่น ๆ และโดยเฉพาะโดยทางข่าวประเสริฐ

ทุก ๆ ครั้ง เมื่อคนบาปคนหนึ่งได้อินข่าวประเสริฐเรื่องของพระเยซูคริสต์เป็นการทรงเรียกของพระเจ้าให้กลับใจใหม่ พระเจ้าเป็นผู้ทรงเรียกถ้าพระเจ้าไม่เปิดทางเปิดโอกาสให้ก็ไม่มีความหวังเช่นกัน การทรงเรียกอาจเป็นช่วงระยะเวลาของแต่ละคน(ยอห์น.6: 44, โรม.2:4, 2 โครินธ์.6:1-2)

คนบาปอาจจะปฏิเสธการทรงเรียกนี้เป็นการกระทำที่มนุษย์สามารถทำได้ “เราไม่สามารถที่จะเข้าไปใกล้พระเจ้าได้ แต่เราปฏิเสธการทรงเรียกของพระเจ้าได้” (ลูคา.19:41-44, ยอห์น.3:20, ฮีบรู.3:15)

หัวข้อที่นำมาอภิปรายกัน

พระเจ้าทรงเรียกท่านอย่างไร?

อะไรที่เป็นเหตุผลที่คนไทยเพิกเฉยต่อการทรงเรียกของพระเจ้า?

4.8 ความเชื่อ

คำกริยาที่ว่า “เชื่อ” มีความหมายที่แตกต่างกับที่ใช้ทุก ๆ วันที่ใช้อย่างเหตุผลจากสิ่งต่าง ๆ นั้น เราเชื่อความจริงหรือสิ่งที่แท้จริง แม้ว่าเราไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ คำว่าเชื่อ มีความหมายคล้ายกับคำว่า “เชื่อฟัง”

หัวข้อในการอภิปราย

ความหมายของคำว่า เชื่อคืออะไร?

เหตุผลที่ท่านเชื่อในพระเยซูคริสต์คืออะไร?

4.8.1 ลักษณะของความเชื่อของคริสเตียน

ตามลักษณะต่อไปนี้พบในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่

ก. การไว้วางใจ (ฮีบรู.4:16, ยอห์น.31:6)

ข. การยอมรับ (ยอห์น.1:12-13)

ค. การเชื่อฟัง (ยอห์น.10:26-28)

ง. การประกาศความเชื่อ (ยอห์น.11:26-27)

จ. จุดมุ่งหมายในความเชื่อ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด คริสเตียนเชื่อในพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต (ยอห์น.14:5-7, กิจการ.16:31, ยอห์น. 6:69)

4.9 การเป็นผู้ชอบธรรม

เรื่องความชอบธรรมเป็นคำถามที่สำคัญที่สุด สำหรับการเริ่มการปฏิรูปศาสนา ความจริงแล้ว การปฏิรูปศาสนาได้เริ่มขึ้น เมื่อบาทหลวงและนักศาสนศาสตร์มาร์ติน ลูเธอร์เข้าใจว่าการกระทำดีไม่สามารถนำสันติสุขมาจากพระเจ้าได้

สำหรับลูเธอร์แล้ว ได้พบความหมายใหม่คือ การกลับไปถึงพระคัมภีร์และการสอนของอัครทูตในคริสตจักรยุคแรก ที่สำคัญที่สุดคือจดหมายของ อาจารย์เปาโล โดยเฉพาะพระธรรมโรม

และพระธรรมกาลาเทียและการสอนของอากัสติน ข้อพระธรรมที่สำคัญในพันธสัญญาใหม่นี้คือ ในพระธรรมโรมบทที่ 3 และ 4

4.9.1 ทำอย่างไรที่จะได้รับความชอบธรรม?

ตามพระธรรมโรม 3:28-30 มีความหมายว่า ความชอบธรรมเป็นสิ่งที่คนบาปไม่มี อันที่จริงเขาเป็นคนบาป แต่พระเจ้าได้นับเขาว่าเป็นคนชอบธรรมเพราะพระเยซูคริสต์เจ้า

ในที่นี้ได้เป็นที่เข้าใจแล้วว่าความชอบธรรมเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ พระเจ้าได้รับคนบาปเพราะพระเยซูคริสต์ เรื่องนี้ได้บันทึกไว้ในบทแสดงศรัทธาแห่งอ็อกสเบิร์กว่าดังนี้ “เราไม่สามารถได้รับการอภัยบาปและความชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า ด้วยคุณงามความดี การประพฤติหรือการชดใช้บาปด้วยตัวเอง แต่เราได้รับการอภัยบาป และเป็นคนชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า โดยพระคุณที่เราได้รับผ่านทางความเชื่อในพระเยซูคริสต์ เมื่อเราเชื่อว่าพระเยซูทรงทนทุกข์เพื่อเรา และเพราะพระองค์ความบาปของเราจึงได้รับการอภัยและได้รับความชอบธรรมและชีวิตนิรันดร์ เพราะพระเจ้าทรงถือและนับความเชื่อนี้เป็นความชอบธรรมดังเปาโลกล่าวไว้ใน โรม 3:21-26 และ 4:5” (บทแสดงศรัทธาแห่งอ็อกสเบิร์ก ข้อ 4)

4.10 ชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์และการทรงชำระให้บริสุทธิ์

ความชอบธรรมที่เราได้ทราบแล้วคือการกระทำของพระเจ้าเมื่อพระองค์เปลี่ยนฐานะของคนบาป การเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างได้เกิดขึ้นในชีวิตของคนที่ยึดถือคือการเริ่มชีวิตใหม่ (2 โครินธ์.5:17-18)

ในชีวิตใหม่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่ใช่ไม่มีบาป คริสเตียนมีความหวังว่าจะดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้า แต่แท้ที่จริงแล้วได้พบความจริงว่าไม่สามารถทำได้ อาจารย์เปาโลได้มีประสบการณ์ในชีวิตของท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ท่านต้องการและปรารถนาจะกระทำในสิ่งที่ดีแต่ก็ไม่สามารถที่จะทำได้ (โรม.7:14-25) แน่อน การพัฒนาและการเจริญเติบโตในชีวิตคริสเตียนจะต้องมีขึ้นแต่จนกระทั่งวันสุดท้ายแห่งชีวิตของเราในโลกนี้ เรายังอยู่ในการเป็นคนบาปซึ่งจะพ้นจากความผิดบาปได้โดยพระคุณเท่านั้น

หัวข้อเพื่อที่จะอภิปราย

ทำอย่างไร ที่จะช่วยพี่น้องที่อ่อนแอให้เข้มแข็งขึ้นในความเชื่อของเขา และชนะความอ่อนแอนั้นได้?

4.11 การอธิษฐาน

การอธิษฐานคือ การพูดคุยกับพระเจ้า การอธิษฐานเปรียบได้กับลมหายใจเข้า – ออกของเรา ถ้าเราไม่หายใจเราก็ไม่มีชีวิต สิ่งต่อไปนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ

ก. การอธิษฐานคือ การแสวงหาการช่วยเหลือจากพระเจ้า (สคูตี.50:51, เยเรมีย์.33:3)

ข. การอธิษฐานเป็นการขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับของประทานที่ทรงประทานให้ (1 เธสะโลนิกา.5:16-18)

ค. การอธิษฐานเป็นการยกย่องสรรเสริญและการนมัสการพระเจ้า (วิวรณ์.7:12)

4.11.1 คำตอบของการอธิษฐาน

พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานทุก ๆ คำ และพระองค์ทรงทราบความต้องการของบรรดาลูกของพระองค์ บางครั้งพระองค์ไม่ทรงตอบคำอธิษฐานในสิ่งที่เราได้เสนอการอธิษฐานไม่ใช่เราสั่งพระเจ้าให้ทำแต่เป็นการเปิดจิตใจของเราแก่พระองค์ คำที่สำคัญที่สุดในการอธิษฐานคือ “ขอให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์” (มัทธิว.7:7, โคอโลสี.4:2, เอเฟซัส.3:20)

4.11.2 คำอธิษฐานที่พระเยซูคริสต์ตรัสสอน

เมื่อบรรดาเหล่าสาวกเห็นว่าพวกเขาไม่รู้ว่าจะอธิษฐานอย่างไร เขาจึงขอให้พระเยซูคริสต์สอนคำอธิษฐานให้แก่เขา ซึ่งพบในพระธรรม มัทธิว.6:9-13 และในพระธรรม ลูกา.11:2-4 ในหนังสือคำสอนความเชื่อสำหรับคริสเตียนมาร์ติน ลูเธอร์ ได้อธิบายคำอธิษฐานนี้ไว้เป็นช่วง ๆ

4.11.3 สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของการอธิษฐาน

การอธิษฐานไม่จำเป็นต้องมีสถานที่พิเศษหรือใช้วิธีการพิเศษ เราสามารถอธิษฐานได้ทุกเวลาทุก ๆ ที่ที่เราต้องการอธิษฐานในพระคัมภีร์มีหลายข้อที่กล่าวยืนยันเรื่องการอธิษฐานด้วยการคุกเข่าลงหรือยืน โดยการยกมือขึ้นมีวิธีการหลายอย่างที่สามารนำไปใช้ได้ตามวัฒนธรรมท้องถิ่น ในประเทศไทยใช้การพนมมือ โดยประเพณีถือว่าเป็นสิ่งสมควรเพราะแสดงการให้เกียรติและการเคารพนับถือ

4.12 ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคลภาพที่ 3 (พระภาคที่ 3) ในตรีเอกานุภาพ พระองค์ไม่เป็นเพียงแต่ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเท่านั้น แต่ทรงเป็นพระองค์เอง พระองค์ได้ให้ของประทานอันดีทั้งหมด ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตคริสเตียน ถ้าไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ไม่มีชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ

ก. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสร้างความเชื่อของคริสเตียน และให้ชีวิตของคริสเตียนเกิดผล ดังนั้น ความเชื่อจึงเป็นของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ อาจารย์เปาโลได้บันทึกผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไว้ในพระธรรม กาลาเทีย.5:22-23

ข. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ และทรงชำระพรสวรรค์ให้บริสุทธิ์ (โรม. 12:6-8, 1 เปโตร. 4:10-11)

ค. พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานของประทานให้ ซึ่งเป็นสิ่งเหนือความสามารถที่เราได้อยู่ (1 โครินธ์.12:4-11) คำว่า “คาริสมา” หรือของประทานฝ่ายพระวิญญาณ บางครั้งมีความหมายโดยตรงว่าเป็นคำพยากรณ์ การพูดภาษาแปลก ๆ หรือการรักษาโรค ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่คำว่า “คาริสมา” มีความหมายครอบคลุมไปอย่างกว้างขวางไม่เป็นเพียงแต่ของประทานที่อัครอัครย์เท่านั้น

4.12.1 บทสรุป

ของประทานทุกอย่างที่พระเจ้าประทานให้เพื่อการรับใช้ ของประทานทุกอย่างมีความสำคัญเท่าเทียมกัน และมีเป้าหมายเดียวกัน คือเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เอเฟซัส.3, ฮีบรู 17-20)

4.13 ชีวิตนิรันดร์

พระสัญญาของพระเจ้าเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์ ได้ให้ความหวังสำหรับคริสเตียนผู้ซึ่งเผชิญกับปัญหา ความทุกข์ยากและความสับสนวุ่นวายในชีวิตของเขา พระคัมภีร์ไม่อธิบายชัดเจนเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์แต่ใช้คำเปรียบเทียบ และคำอุปมาอธิบายไว้ดังนี้:

ก. คนตายกำลังรอการเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง พระคัมภีร์ไม่ได้ให้รายละเอียดนี้ แต่สำหรับผู้ที่ตายไปแล้ว และมีความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ได้พักผ่อนอย่างสงบและอย่างสันติสุข แต่ผู้ที่ไม่เชื่อเมื่อตายแล้วต้องรอการพิพากษาอย่างปราศจากความสุขตามพระคัมภีร์อาจจะเข้าใจว่าคนซึ่งตายไปโดยไม่ได้ยื่นข่าวประเสริฐอาจมีโอกาจะได้ยื่นข่าวประเสริฐก่อนการพิพากษาครั้งสุดท้าย ในกรณีที่ว่า ปู่ ยา ตา ยาย หรือบรรพบุรุษไม่ได้เป็นคริสเตียน นี่คือการคิดที่จะชูจิตใจผู้ที่เชื่อได้ แต่พระวจนะไม่สรุปให้เราได้เห็นชัดเจนพอเพียงในเรื่องนี้ (วิวรณ์. 14:13, ลูกา.16:19-31, 1เปโตร.3:9)

ข. ในวาระสุดท้ายของยุคนี้ พระเยซูคริสต์จะทำให้คนตายเป็นขึ้นมาจากความตาย(ยอห์น.5:28-29, วิวรณ์.1:7, 1 โครินธ์.15:42-44)

ค. พระเยซูคริสต์จะทรงเป็นผู้พิพากษาในการพิพากษาครั้งสุดท้ายคนชอบธรรมจะมีมรดกแห่งชีวิตนิรันดร์ เขาทั้งหลายผู้ไม่เชื่อจะถูกพิพากษาและถูกแยกออกจากพระเจ้าเป็นนิตย์ (มัทธิว.25: 31-46, กาลาเทีย.6:7-8, วิวรณ์.20:11-12)

ง. โลกที่อยู่ปัจจุบันโลกนี้จะไม่ปรากฏอีกต่อไป พระเจ้าจะทรงสร้างสวรรค์ใหม่และโลกใหม่เป็นที่ซึ่งพระองค์จะทรงปกครอง (2 เปโตร 3: 10, 13, วิวรรณ์ 11:15 โรม 8:21)

จ. ชีวิตนิรันดรจะเป็นชีวิตแห่งการอวยพระพรเป็นนิรันดร์ เหล็กไนของความบาปและความตายจะสูญสิ้นไป คนชอบธรรมจะคงอยู่และจะชื่นชมยินดีที่อยู่จำเพราะพระพักตร์พระเจ้า (ฮีบรู 4: 9, 1 โครินธ์ 2:9, วิวรรณ์ 21:3-4)

แผนที่ 1 นิกายต่าง ๆ ของคริสตศาสนา

แผนที่ ๒ หลักข้อเชื่อของอัครธรรมทูต

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงฤทธิ์ที่สุดผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และโลก

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระบิดา ทรงปฏิสนธิ์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงกำเนิดจากมารีย์สาวพรหมจารี ทรงทนทุกข์ทรมาน ในสมัยที่ปอนทิอัส ปีลาต ปกครอง ทรงถูกตรึงที่กางเขนแล้วมรณา ทรงถูกบรรจุไว้ในอุโมงค์ เสด็จลงสู่แดนมรณา ในวันที่สาม ทรงคืนพระชนม์ พระองค์เสด็จลงสู่สวรรค์ประทับ ณ เบื้องขวาของพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ที่สุด จากที่นั่น พระองค์จะเสด็จมาพิพากษาคนเป็นและคนตาย

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระวิญญาณบริสุทธิ์และเชื่อมั่นในสากลคริสตจักรบริสุทธิ์ ในการร่วม สมานฉันท์ระหว่างธรรมิกชน การอภัยโทษบาป การที่กายคืนชีพ และสมบูรณชีพนิรันดร์

อาเมน

หลักข้อเชื่อในเซีย

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระเจ้าองค์เดียว พระบิดาผู้ทรงฤทธิ์ที่สุดผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และโลก และทุกสิ่งทั้งประจักษ์และไม่ประจักษ์แก่ตา

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เดียว ผู้ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ทรงกำเนิดจากพระบิดาก่อนทรงสร้างกาลจักรวาลทั้งมวล ทรงเป็นพระเจ้ากำเนิดจากพระเจ้า แสงสว่างจากแสงสว่าง พระเจ้าแท้จากพระเจ้าแท้ ทรงกำเนิดไม่ใช่ถูกสร้างขึ้น ทรงเป็นสาระเดียวกันกับพระบิดา พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งพระองค์เสด็จลงมาแต่สวรรค์ เพื่อมนุษย์ และเพื่อช่วยเราให้รอดพ้น ทรงกำเนิดเป็นมนุษย์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทางมารีย์สาวพรหมจารี ทรงสภาพมนุษย์แล้วในสมัยที่ปอนทิอัสปีลาตปกครองนั่นเอง พระองค์ถูกตรึงที่ไม้กางเขนเพื่อเราทั้งหลาย พระองค์ทรงทุกข์ทรมานจนสิ้นพระชนม์ ทรงถูกบรรจุไว้ในอุโมงค์ และในวันที่สามทรงคืนพระชนม์ตามที่พระกัมภีร์ทำนายไว้ พระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์ประทับ ณ เบื้องขวาของพระบิดา พระองค์จะเสด็จมาอีกด้วยพระสิริ เพื่อพิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย พระราชอาณาจักรของพระองค์ไม่รู้สิ้นสุด

ข้าพเจ้าเชื่อวางใจในพระวิญญาณบริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ประทานชีวิต ผู้ทรงเป็นมาจากพระบิดาและพระบุตร ผู้ทรงรับนรมัสการและการสรรเสริญพร้อมกับพระบิดาและพระบุตร พระองค์ได้ตรัสทางพวกผู้เผยพระวจนะ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในสากลคริสตจักรที่สืบจากอัครธรรมทูตคริสตจักรเดียว ข้าพเจ้ารับว่าพิธีบัพติศมาเพื่อยกบาปแต่พิธีเดียว ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในการคืนชีพของผู้ที่ตายแล้ว และในชีวิตโลกหน้า

อาเมน

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์อำนาจรัตนการพิมพ์
17/140-142 ซอยพัฒนาเวศม์ ถ. สุขุมวิท 71 เขตคลองเตย คลองตัน
กทม. 10110 โทร.391-8787,392-1063